

*Document tradus de Confederația Sindicală Națională MERIDIAN la cererea
Departamentului de Relații Internaționale*

***PRIMUL RAPORT AL GRUPULUI LA NIVEL ÎNALT
REFERITOR LA COMPETITIVITATE, ENERGIE ȘI MEDIU***

***CONTRIBUȚIA LA O ABORDARE INTEGRATĂ A POLITICILOR DE
COMPETITIVITATE, ENERGIE ȘI MEDIU***

***Funcționarea pieței de energie, accesul la energie, eficiența energetică și Proiectul Uniunii
europene în ceea ce privește emisiile de substanțe poluante***

D) Introducere

1. Astăzi, mai mult decât oricând, Uniunea Europeană se confruntă cu o serie de schimbări structurale și diferite politici strategice. Aceste provocări impun o politică integrată, raportată la competitivitate, energie și mediu. Adunând laolaltă strategii, și împuterniciții, pentru a face o expertiză în aceste trei domenii, Grupul la Nivel Înalt lucrează împreună pentru a da lămuriri în ceea ce privește competitivitatea, energia și mediul. Primul Raport al Grupului la Nivel Înalt se concentrează acum, în mod deosebit, asupra unor provocări urgente.

2. Uniunea Europeană, care a dezvoltat o infrastructură energetică mondială, este acum liderul global în multe politici legate de mediu. Cu toate acestea, provocări semnificative încă mai există : perfecționarea pieței de energie internă, nevoia de a reduce presiunile legate de mediu, investițiile uriașe de energie și, legat de mediu energetic internațional, în special probleme legate de prețuri și securitatea furnizării de energie.

3. Energia este crucială, atât d.p.d.v. al costului de bază, cât și din punctul de vedere al competitivității, în special în cadrul industriilor mari consumatoare de energie. Aceste industrii deseori concurează pe piața internațională și multe nu pot crește costurile energetice – survenite doar în cadrul

uniunii Europene – fără a risca reduceri semnificative pe propria lor piață. Deoarece ciclurile de investiții sunt pe termen lung, s-ar putea ca și strategiile pe termen lung să fie considerate ca fiind esențiale, atât pentru industriile mari consumatoare de energie, cât și pentru furnizorii de energie. În plus, diferiții factori externi Uniunii Europene au o influență majoră asupra surselor de energie primară, precum prețurile la gazele naturale și petrol.

4. Admițând faptul că schimbarea climatică s-ar putea să aibă implicații negative majore, d.p.d.v. economic și social, la nivel global, Grupul la Nivel Înalt (HLG) susține confirmarea Consiliului Europei în ceea ce privește realizarea obiectivului fundamental al Convenției Cadru al Națiunilor Unite (UN), referitor la Schimbarea Climatică și este de acord ca media anuală globală a temperaturii n-ar trebui să depășească cu mai mult de 2 grade C nivelul preindustrial. Implementarea efectivă a Protocolului de la Kyoto și o bună funcționare a EUETS (Proiectul Uniunii Europene în ceea ce privește emisiile de substanțe poluante), reprezintă primii pași importanți în scopul găsirii unei soluții globale, față de schimbarea climatică.

5. Grupul la nivel Înalt (HGL) și-a concentrat încă de la început activitatea pe unele dintre cele mai stringente și sensibile probleme : funcționarea piețelor de energie în cadrul Uniunii Europene problemă despre care încă se mai discută în contextul Strategiilor de Energie – Documentele Verzi – și care sunt analizate în cadrul anchetelor sectoriale ; accesul la costurile efective ale furnizării de energie pentru industriile mari consumatoare de energie ; eficiența energetică, având în vedere pregătirea unui Plan de acțiune ; o privire generală (retrospectivă) a Uniunii europene, în ceea ce privește Proiectul comercial al emisiilor de substanțe poluante și pregătirea Planurilor Naționale de Alocare pentru perioada 2008 – 2012.

II) Funcționarea piețelor de energie și de gaz în cadrul Uniunii Europene

6. Liberalizarea piețelor de energie este un proces și nu un eveniment. În ciuda progresului semnificativ, situația actuală de pe piețele de electricitate și gaz nu este încă satisfăcătoare. Se impun acțiuni urgente pentru redresarea acesteia. Concurența, atât în cadrul statelor membre, cât și înafara granițelor Uniunii Europene este insuficientă pentru a asigura prețuri competitive. Rapoartele succesive ale Comisiei – referitor la piețele de electricitate și gaz, nerespectarea procedurilor și diferitele anchete sectoriale au reclamat necesitatea reducerii nivelelor de concentrare a pachetelor și a operatorilor de rețea. Membrii statelor doresc acțiune. Reglementatorii naționali și cei europeni “ Grupul de Gaz și Energie “ (ERGEG) impune (solicită) implementarea eficientă și completă a unui cadru legal și instituțional pentru funcționarea corectă a piețelor de energie și gaz. În plus, sunt necesare anumite condiții care să

promoveze investițiile în alimentarea cu electricitate și gaz, pentru a evita orice deficit care conduce la prețuri și mai ridicate pe piață.

7. Cadrul de reglementare la zi / current trebuie pe deplin implementat și îmbunătățit ori de câte ori este necesar, pentru a crea competiție pe piețele de energie din Uniunea Europeană. Piețele de energie sunt – în mare parte – naționale. Un element major, de care trebuie să se țină cont, este alcătuirea unei piețe largi în cadrul Uniunii Europene, prin integrarea piețelor regionale care funcționează bine.

În cadrul liberalizării piețelor de electricitate și gaz, statutul de independență (reglementarea independentă) are un rol foarte important în ceea ce privește promovarea interesului public.

În mod current există o mare discrepanță în ceea ce privește adaptarea (reglementarea) competențelor naționale și necesitatea de a acționa reglementar la nivel European. Unii legiferatori nu au puterea necesară de a acoperi această diferență sau nu răspund de anumite zone, precum transparența pieței. Alții, ori nu dețin puterea necesară, ori nu sunt obligați să țină cont de impactul deciziilor naționale ale țărilor din afara Uniunii Europene, referitor la consolidarea noilor interconexiuni.

Deasemenea, se impune mai multă consecvență în ceea ce privește deciziile de adaptare în cadrul diferitelor state member. Fiecare legiferator, la nivel național, trebuie să dețină puteri similare și independență, să-și assume răspunderea. La nivelul European, reglementatorii (legiferatorii) trebuie, prin intermediul ERGEG, să dețină o bază legală care să le permită funcționarea în mod coordonat și, în mod special, să poată să asigure dezvoltarea competiției și a investițiilor în infrastructura cerută.

8. Noile interconexiuni și folosirea mai eficientă a infrastructurii existente sunt esențiale pentru a spori competitivitatea și lichiditatea. Astfel, puterea pieței și caracterul fluctuant al prețului vor fi diminuate în cadrul piețelor naționale. Pentru realizarea corectă a unei rețele europene efectiv integrate, va fi necesar să se specifice, printr-un regulament, standardele rețelei din afara Uniunii și să se stipuleze obligația companiilor de a se supune acestor norme, care vor fi controlate de legislatori autorizați.

9. Mecanismele de stabilire a prețurilor, folosite în mod current de către companiile de energie, trebuie, de asemenea, să fie examinate riguros. Raportul preliminar al anchetei / investigației de sector conchide că mult mai folositor ar fi în ceea ce privește transparența stabilirii prețului la gaz, dacă piața se deschide (piața inaugurală), ar transmite clienților toate avantajele pe care acestea le pot obține. În ceea ce privește stabilirea prețului la energie, acelaș raport evidențiază faptul că procesul este mult mai complex, deoarece foarte mulți utilizatori nu cred în mecanismele de alcătuire a prețului.

10. Sunt necesare investiții uriașe în sectorul energetic European

Piețele de energie liberalizate vor contribui la furnizarea acestor investiții, în contextual piețelor deschise și independente, pe baza unui regulament stabil și coerent.

Trebuie să fie stabilite piețele de angro, care să funcționeze bine pentru a se putea realiza proiectele de producție a energiei și infrastructura importului de gaz (atât conductele de petrol, cât și teminanlele de gaz natural lichefiat – LNG).

Aceia ce doresc să pătrundă pe piața europeană, trebuie de asemenea, încurajați. Creșterea curentă a prețurilor la energie implică noi investiții pentru majoritatea tehnologiilor profitabile și mai multe proiecte mari sunt puse în aplicare.

Cu toate acestea, lipsa unui cadru politic stabil de reglementare (adaptare), care să asigure siguranța investitorilor, a procedurilor complexe, precum și amânările de lungă durată, pentru a obține permisele de construcție – pentru interxonexiuni și proiectele de producție – întârzie investițiile cerute.

Mulți utilizatori de energie industrială vor fi obligați să decidă asupra modului în care vor obține energia în următorii doi ani.

Un subgrup distinct (aparte) în cadrul HLG, care să răspundă și să examineze problemele legate de investiții și de acum încolo, trebuie alcătuit și stabilit.

Recomandări

(1) **Folosiți din plin politica competiției.** Autoritățile europene și naționale, în ceea ce privește competiția, au sarcina de a crea un cadru (mediu) și mai competitive pentru furnizarea energiei și a gazului, urmând în special, ca legea competiției să fie respectată. Obiectivul major îl constituie creșterea ofertelor pentru utilizatorii de electricitate și gaz – în termeni de preț și structuri contractuale – ținându-se cont de solicitarea cererii. Orice abuzuri descoperite în cadrul anchetelor sectoriale trebuie aduse imediat la cunoștință. Recomandările, în ceea ce privește reformele legislative și de adaptare – ca rezultat al anchetelor – trebuie să fie aplicate fără întârziere. Trebuie să se stabilească un minimum de reguli în vederea transparenței și a deschiderii. Legislația națională trebuie modofocată acolo unde este necesar pentru ca gradul (nivelul) de transparență cerut să fie satisfăcut.

(2) **Îmbunătățiți implementarea cadrului de adaptare curent.** Statele trebuie să asigure imediat și deplin implementarea legislației, concentrându-și atenția, în special, asupra dispozițiilor necesare și pe neacceptarea tarifelor fixe, care înlătură competiția. Inițiativele regionale, trebuie să fie rezultatul firesc al implementării orientate și dezvoltată în deplin accord cu cei împuterniciți în acest scop. Urmarea acestui fapt trebuie să reiasă din buna funcționare a piețelor regional, cu regului armonizate pentru toate aspectele cheie, precum : accesul nediscriminatoriu la transmiterea tarifelor, capacitatea de alocare, managementul congestionat, transparență și exploatarea rețelei. Este foarte important ca piețele regionale să înțeleagă că ele acum, parcurg o etapă practică în drumul lor spre o singură piață de energie europeană.

(3) **Sporiți / intensificați rolul autorităților ce răspund de reglementarea națională, incluzând în cadrul Uniunii Europene și țările din afara ei.** Statele member trebuie să furnizeze autorităților

naționale normele de reglementare, să mărească independența și să-și extindă competențele pentru a putea transmite obiectivele stabilite mai sus. Mandatele celor autorizați cu problemele de reglementare trebuie extinse, pentru ca toate problemele relevante – cine are putere de decizie, cine sancționează sau cine trebuie să își assume responsabilitatea – să poată fi acolo stipulate.

(4) **Coordonarea în cadrul sistemelor de transmisie națională (TSOS), trebuie, de asemenea, să fie îmbunătățită și supravegheată de reglementatori independenți.** Referitor la electricitate, încurajările sunt necesare. Este garantat faptul că întreruperile provocate de mecanismele de alocare sunt folosite fie pentru a mări capacitatea de interconexiune, fie pentru a consolida capacitatea deja existentă. Examinarea motivelor ce evidențiază problemele de congestie reprezintă un alt avantaj. Investiția în interconexiuni trebuie să fie coordonată. În ceea ce privește gazul, este necesar să se folosească un sistem de transmisie mai eficient la nivel European. Operatorii de rețea trebuie să funcționeze doar ca promotori și nu ca participanți. O astfel de coordonare impune ca TSOS să se separe efectiv de concurență în ceea ce privește electricitatea, și de afacerile cu gaz. Aceste nevoi se realizează prin intermediul Directivelor și, dacă este cazul, prin măsuri drastice.

(5) Statele membre trebuie să scurteze perioada necesară în vederea autorizării investițiilor, în ceea ce privește capacitatea de producere a energiei, a importului de infrastructură la gaz și la interconexiunile interne, doar fără să compromită normele de protecție a mediului și procedurile de participare publică. Consolidarea și examinarea rețelelor de distribuție, investițiile alocate specialiștilor trebuie, de asemenea, promovate.

(6) **Interoperabilitatea sistemelor de gaz impun o și mai mare armonizare** incluzând coordonarea prescripțiilor tehnice, în ceea ce privește calitatea gazului la punctele de intrare în Uniunea Europeană și în cadrul Uniunii Europene, pentru a facilita dezvoltarea unei piețe de gaz europeană, liberașlizată și competitivă.

III) Facilitarea accesului la costul efectiv și prețurile de energie predictibile pentru industriile mari consumatoare de energie, în timp ce construim piața de energie internă.

11. Costul și prețurile energiei europene au crescut în ultimii ani datorită schimbărilor survenite în cadrul unor elemente de bază precum : creșterea prețurilor la energia primară, creșterea taxelor și a impozitelor, creșterea costurilor în ceea ce privește protecția mediului, și a nevoilor de investiții importante. În afară de aceste elemente de bază, o piață de energie internă, complet integrată, în care furnizorii de energie concurează puternic, este esențial să garantăm accesul la costul efectiv al energiei în timpul furnizării. Acest lucru este foarte important pentru industriile mari consumatoare de energie, care deseori concurează pe piețele internaționale, unde prețurile de producție sunt stabilite la nivel global.

Pentru aceste industrii, prețurile la energie, raportate la acelea din alte părți ale lumii, constituie un fapt crucial în determinarea competitivității internaționale.

Desăvârșirea pieței de energie internă este de o importanță vitală pentru protejarea competitivității acestor industrii pe termen lung.

12. Prețuri mai predictibile, în special în cazul industriilor mari consumatoare de energie, se impun și sunt posibile în contextual care prețurile combustibilului este fluctuant, iar politica de creștere se tot dezvoltă.

Odinioară/mai de mult, asemenea probabilitate era alimentată de aranjamente pe termen lung cu producătorii. Astăzi, aceste posibilități sunt mai limitate, datorită instabilității crescute ale elementelor de bază de pe piața de energie, care au fost menționate mai sus, dar și din cauza restricțiilor explicite sau implicite, stipulate de contractele pe termen lung, deoarece ele pot închide piața. În viitor, instrumentele de măsură apte vor trebui folosite, fiindcă acum sunt la îndemână. Totuși, aceste instrumente nu pot preciza perioada și stabilitatea, dorită de anumiți clienți sau de contractele pe termen lung. În această situație, parteneriatele ar putea avea un rol important, atâta timp cât acestea își vor aduce contribuția în ceea ce privește obiectivele generale, și anume, funcționarea deplină în cadrul Uniunii Europene a piețelor interne de gaz și electricitate. Această incertitudine, în ceea ce privește compatibilitatea acestor modalități de aranjamente, în care strategiile (politicile) de competiție sunt necesare, ghidurile Comisiei, care pot clarifica condițiile în care recursul la aceste contracte este acceptat, se impun în mod special doar atunci când este vorba doar de o mică parte a pieței sau doar de o nouă calitate, ori accentual cade asupra securității sau furnizării.

În asemenea condiții libertatea contractuală trebuie menținută. Este bine de reținut faptul că parteneriatele și contractele pe termen lung pot acoperi numeroase clause și perioade contractuale.

13. În unele State Membre acordurile contractuale au fost deja încheiate. Altele, cele care promovează parteneriate pe termen lung între clienți și furnizorii de energie, sunt în curs de realizare. Aceste inițiative contractuale sunt de diferite tipuri : împărțirea riscului, atât de către consumatorii industriali cât și de către operatorii de electricitate (Belgia) ; parteneriate între consumatori și furnizorii de combustibil secundar (Franța), sau pe bază de consorțiu. Este de dorit ca toate aceste informații valoroase să fie la îndemâna participanților de pe piața Uniunii Europene.

14. Contractele pe termen lung cu furnizorii de energie externi ar putea avea acces la costurile efective de alimentare cu energie și succesul la conductele verticale (care urcă în susul râului). Și în acest caz, competiția se impune. Sectorul public joacă un rol important în facilitarea acestui tip de dezvoltare, în cadrul unor limite strict stabilite de competiție și ale regulilor interne ale pieței.

15. În cele din urmă, sectorul public joacă un rol important prin viziunea pe termen lung, în ceea ce privește cadrul de reglementare (adoptare) susținere și securitatea alegerilor, referitor la furnizarea energiei.

Acesta va putea reduce nesiguranța și va promova investiția. Un element important în cazul acestei abordări îl constituie faptul că inconsecvența de reglementare ar putea fi evitată precum și salturile (golurile) de adaptare. Legislația, sub nici o formă, și în această situație, nu va fi o piedică pentru cei ce vor să investească.

Recomandări

(7) Autoritățile publice trebuie să evalueze inițiativele curente legate de producere, contractele pe termen lung și parteneriat. Informațiile ce se referă la soluții posibile și o bună punere în practică a acestora trebuie cunoscute de statele membre. Soluțiile și aplicarea practică a acestora trebuie să respecte regulile de piață și ale competiției.

(8) Ghidul Comisiei, într-o formă adecvată, și care cuprinde contractele de furnizare pe termen lung și legea competiției la nivelul Uniunii Europene, ar trebui distribuit cât mai curând posibil, în cel mai scurt timp, în următoarele 12 luni.

(9) Uniunea Europeană, referitor la soluțiile cheie și reglementările de mediu, trebuie să aibă o viziune pe termen lung. Pentru evitarea nesiguranței, UE trebuie să țină cont și de tipurile mixte de contracte. Posibilele opțiuni, oricât de multe, în ceea ce privește energia, trebuie lăsate deschise. Toate aceste probleme trebuie aduse la cunoștința unui grup alcătuit ad hoc și trebuie stabilite în cadrul planului de activități ale Grupului de Nivel Înalt (HLG).

(10) În contextul în care programele din cadrul UE au în vedere simplificarea, UE și statele membre trebuie să abordeze inconsecvențele legate de reglementare, acolo unde obiectivele pot fi contradictorii.

IV. Eficiența și conservarea energetică

16. Eficiența în energie poate aduce o contribuție însemnată atât la îmbunătățirea competitivității, cât și a susținerii problemelor legate de mediu. Acesta este motivul pentru care eficiența în energie și politicile/ strategiile de mediu sunt în centrul atenției atât în cadrul statelor membre, cât și la nivel european. Comisia lucrează acum la elaborarea unui Plan de Acțiune în ceea ce privește eficiența

energetică, care va fi desăvârșit în vara anului 2006. Pe acest fundal, Grupul la Nivel Înalt consideră că acest nou deziderat este necesar pentru a atinge un potențial și un cost energetic eficient.

17. Deoarece energia constituie una din ramurile de bază, în ceea ce privește costul energetic, ramuri mari ale industriei printre care și sectorul energetic, și-au îmbunătățit eficiența energetică. Drept rezultat, Uniunea Europeană constituie cea mai importantă zonă a lumii din punct de vedere al eficienței energetice. Cu toate acestea, eficiența energetică încă mai poate fi îmbunătățită. Cele mai multe dintre sectoarele industriale și energetice au încă un potențial considerabil pentru îmbunătățiri viitoare în propriile lor procese de producție, dar de asemenea și în proiectarea produselor consumatoare de energie. Toate părțile economiei pot și trebuie să contribuie la eficiența energetică, fie aceasta în sectorul construirii, energiei, industriei, transportului pe larg sau în sectorului IMM-urilor. Aceste potențiale sunt insuficient exploatate din multe motive care au fost deja documentate comprehensiv. Este momentul de acțiune prin îndepărtarea barierelor existente, promovând serviciile energetice și serviciile de audit energetic, diseminând informația și implementând în totalitate legislația existentă, de exemplu în cazul combinării căldurii cu energia (CCE).

Recomandări

(11) Ar trebui stabilită **o listă a priorităților pentru măsurile eficienței energetice contribuind la obiectivul energetic al UE de economisire a energiei cu 20 de procente până în 2020**, în conformitate cu importanța relativă a economisirii de energie și perioadele de rambursare. Eficiența relativă a măsurilor din punct de vedere al costurilor ar trebui să fie bazată pe o analiză a ciclurilor de viață. Există nevoia de a avea o mai bună percepție asupra riscurilor și o mai bună evaluare a rambursării investițiilor.

(12) Autoritățile publice, producătorii și furnizorii trebuie să fie implicați în **diseminarea informațiilor** în legătură cu eficiența energetică. Autoritățile publice ar trebui de exemplu să dirijeze în mod special **politica lor privind achiziția publică**.

(13) **Cererea pentru încălzire și răcire** trebuie să fie dirijată. În special, Directiva existentă în CCE trebuie să fie implementată în totalitate iar potențialul său utilizat pe deplin. Investițiile în generația diseminată (în teritoriu) - (termenul de generație diseminată în teritoriu înseamnă uzine generatoare de energie conectate la sistemul de distribuție) și generația în afara sistemului energetic, acolo unde sunt apropiate de consumatori și cererea de căldură, dacă sunt eficiente din punct de vedere energetic, trebuie promovate în mod activ de către regulatori. Aceștia ar trebui de asemenea să înlăture barierele inutile în calea de progresului și să acorde stimulente pozitive.

(14) **Serviciile energetice** trebuie promovate. Companiile profilate pe servicii energetice (CSE-urile) sunt calificate și specializate în identificarea și direcționarea îmbunătățirilor în sectorul eficienței energetice din punct de vedere al costurilor. Serviciile acestor companii au un potențial mare nu numai în

IMM-uri, care de obicei nu au ca prioritate eficiența energetică, dar și în industriile intensiv energetice (de exemplu prin utilizarea de variabile motoare de viteză, și limitând pierderile de aer comprimat). Industriile prin intermediul asociațiilor UE și naționale sunt încurajate să aibă un rol energic în dezvoltarea și diseminarea celor mai bune metode către IMM-urile lor.

(15) Produsele consumatoare de energie ar trebui să fie subiectul **îmbunătățirii dinamice a standardelor de eficiență**. Previzibilitatea în evoluția acestor standarde trebuie să fie asigurată.

(16) Opțiunea instrumentelor politice ar trebui să reflecte trăsături specifice pe fiecare sector:

□ problemele în sectoarele intensiv non-energetice și în sectorul public includ lipsa conștientizării și slaba motivare, complexitatea contractelor și dificultatea măsurării economisirilor. Îmbunătățirea serviciilor energetice poate fi stimulată prin aranjamente prin care firmele și companiile care prestează servicii energetice împărtășesc (piața cererii) în ideea economisiriilor de energie.

□ eficiența diferitelor modalități de transport ar trebui încurajată și îmbunătățită, acolo unde este posibil, trebuind făcute eforturi pentru a îmbunătăți accesibilitatea la transportul în comun.

(17) Utilizarea pe deplin a Directivei Eco-proiectului, de exemplu prin dezvoltarea cerințelor minime în întreaga UE pentru utilizarea în stand-by a aparatelor din locuințe și birouri. Aceste standarde trebuie revizuite periodic pentru a se lua în seamă progresul tehnologic.

V) Schema comerțului emisiilor (*este o strategie administrativă pentru a controla poluarea prin acordarea de stimulente financiare pentru a reduce emisiile poluante; pe scurt aceasta funcționează astfel: guvernul sau un organism internațional stabilește limita unui poluant care poate fi emis – companiilor le este atribuit un anumit număr de credite sau alocații care reprezintă dreptul de a emite un anumit volum de noxe, capacitatea totală a toleranțelor/creditelor nefiind permis să depășească limita impusă de către guvern sau alt organism internațional – companiile care au nevoie să-și mărească emisiile trebuie să cumpere credite de la cei care poluează mai puțin, în fapt cumpărătorul plătind un preț pentru poluare; în cazul schemei europene a comerțului emisiilor – emitenții majori de dioxid de carbon sunt obligați în fiecare an să returneze o parte din alocațiile/credite care este echivalentă cu emisiile lor de CO₂ din anul respectiv)

18. **SCE a UE operează de aproximativ 17 luni.** În acest timp, piața s-a extins în volum în mod gradual, atât în piețele de dincolo cât la bursă, cu un număr considerabil de participanți pe piață. Un singur preț al CO₂ este aplicat în toată UE. Prima perioadă de comerț a fost considerată ca fiind o fază „învățând prin punerea în practică”; instrumentul nu numai că este aproape nou în contextul European, dar a trebuit de asemenea să pornească în baza unei baze de date, legată de emisiile instalațiilor acoperite. Progresul prețului a arătat o creștere graduală de la 5€ la 25€ în 6 luni. Prima publicație a raporturilor verificate la 30 Aprilie 2006, a condus la creșterea transparenței pe piață. Pe viitor disponibilitatea informației asupra nevoii reale de alocații va reduce cel mai probabil nestatornicia prețului. Rapoartele au constatat pentru

cele mai multe instalații emisii efective mai scăzute comparativ cu alocațiile distribuite. Aceasta a condus la scăderea semnificativă a prețului și așa cum pare piața a subestimat disponibilitatea alocațiilor de CO₂.

19. Este important de notat că în termen scurt sunt abordate o serie de **acțiuni care gâtuie producția** pe piețele noi apărute (în dezvoltare), în special: i) cadrul instituțional (ex. arhivele) trebuie să fie finalizat, ii) utilizarea creditelorJI/CDM nu este pe deplin operațională iar iii) multe companii nu sunt încă familiarizate cu instrumentul comercial. De aceea GÎN îndeamnă CCNUSC (UNFCCC United Nation FrameWork Convention On Climate Change), UE, Statele Membre și participanții la piață să accelereze depășirea obstacolelor rămase în calea cadrului instituțional al SCE a UE.

20. GÎN își confirmă preferința pentru surse principale peste opțiunile politice alternative, pentru o SCE a UE funcțională, ca **un element central pentru reducerea emisiilor de gaze care produc efectul de seră (GES)** în UE. GÎN subliniază că atât din perspectiva împărțirii greutății cât și a atingerii obiectivelor schimbării climatice, este vitală în dezvoltarea politicilor ambițioase în mod egal în alte sectoare, cum sunt transportul, locuințele, cercetarea și dezvoltarea, cererea de management perfecționat și eficiență în construcții, aparatele și echipamentele. La modul general politica energetică, politica de mediu și alte politici ale UE ar trebui să promoveze **tehnologii reduse în carbon și sigure**. Conducerea Europeană în această zonă, în vederea potențialului din toată lumea, ar aduce o oportunitate pentru competitivitatea economiei Europene.

21. Această primă perioadă a coincis cu importante schimbări în piața energetică, nu în ultimul rând creșterea spectaculoasă a prețului petrolului. Acest lucru a avut un efect de creștere asupra prețurilor pentru gaze naturale, făcând cărbunele mult mai atractiv din punct de vedere economic, pentru generarea de energie. În combinație cu deciziile de repartizare ale câtorva dintre Statele Membre și incertitudinea în ceea ce privește prețului pe termen lung a carbonului, aceasta a redus eficiența SCE a UE în îndrumarea investiției în generațiile energetice spre tehnologii reduse în carbon.

22. Este esențial pentru un instrument bazat cu succes pe piață, ca și costurile stârnite să curgă prin lanțul economic pentru **a furniza semnale economice corespunzătoare**, privind evitarea carbonului. Totuși, impactul asupra prețurilor electricității angro va fi determinat de volumul alocat, de prețul CO₂, și de forțele competitive. Insuficienta maturitate a piețelor energetice se pretinde a fi condus la o insuficientă presiune competițională pentru a reduce deplasarea prețurilor energetice și la așa numitele profituri „fruct căzut din copac” (neașteptate) pentru producătorii de energie.

23. **Industriile intensiv energetice sunt afectate în mod special** de prețurile crescute la energie și gaz. În schimb aceasta are un impact potențial asupra situației lor competitive: industriile devin într-o

măsură mai mare subiectul competiției internaționale față de competitori care nu sunt subiectul aceluiași măsuri, prețul electricității sau gazului reprezintă o parte din structura costului lor într-o măsură mai mare, mixul produselor companiei fiind mai puțin diversificat.

Recomandări

24. GÎN își propune să îmbunătățească sistemul actual prin luarea de măsuri în trei stadii: imediat, în termen scurt și în cadrul termenelor și procedurilor anticipate de către Directiva SCE (așa numita analiză SCE a UE). Obiectivul global al acestor măsuri este acela de a asigura că UE are la dispoziție un instrument eficient din punct de vedere al costului, pentru a a-și aduce contribuția la lupta împotriva schimbării climatice. Acest instrument ar trebui, din acest motiv, să acorde stimulente eficiente pentru investiția în tehnologii reduse în carbon, să aibă un impact limitat asupra competitivității industriilor intensiv energetice, care se întrec pe piețele globale și ar trebui să fie o atractivă „stație de acostare” pentru scheme în alte mari țări emitente după anul 2012.

25. În vederea îmbunătățirii funcționării SCE în mod semnificativ, GÎN recomandă implementarea integrală a legislației curente a UE privind liberalizarea piețelor electricității și gazului în regim de urgență (vezi secțiunea II).

26. În următoarele săptămâni:

(18) Planurile naționale ale Statelor Membre privind alocările pentru perioada 2008-2012 pentru a face uz maxim de experiența câștigată din prima perioadă comercială. În evaluările sale ale planurilor alocărilor naționale, Comisia ar trebui să țină seama de o compatibilitate maximă între cerințele Directivei SCE a UE, obiectivele Kyoto ale UE și Statelor Membre, și nevoia creării unui câmp de desfășurare. În această privință, perioada de evaluare ar trebui folosită pentru a consulta Statele membre din Comitetul Schimbărilor Climatice așa cum este prevăzut de procedura curentă ex. privind implicarea Parlamentului European. Aceste discuții ar trebui să furnizeze de asemenea sfaturi în privința îmbunătățirilor pragmatice a câtorva chestiuni privind alocările și în special a interpretării scopului, demonstrației utilizării creditelor emisiilor din partea JI/CDM, noi concurenți și regulile de închidere (inclusiv transferul alocațiilor de la instalațiile vechi la cele înlocuibile), și situației specifice a instalațiilor mici. Rezultatul acestor consultări ar trebui de asemenea furnizeze informații procesului analizei Directivei SCE.

(19) Statele Membre trebuie să considere alocații diferențiate între sectoare în cea de-a doua perioadă de alocare, inclusiv cu intenția de a lua în considerare aspectele externe ale competitivității. Orice altă alocare trebuie să fie compatibilă cu Regulile Statale ale UE privind ajutoarele financiare (planurile naționale de alocare nu vor face discriminări între companii sau sectoare într-o așa manieră încât să acorde

favoruri în mod nejustificat unor anumite întreprinderi sau activități, în concordanță cu cerințele tratatului, în special articolele 87 și 88 din acesta).

(20) Este notat că Directiva SCE curentă permite Statelor Membre să liciteze până la 10% în perioada 2008-2012. orice altă schemă de compensare va trebui să fie compatibilă cu Regulile Statale ale UE privind ajutoarele financiare (o proporție semnificativă din membrii GÎN au considerat că o utilizare mai extensivă a licitării ar trebui explorată după perioada 2012).

(21) **UE, Statele Membre și sectorul privat ar trebui să încurajeze folosirea creditelor bazate pe proiect Kyoto și să înfrângă obstacolele pe cât de mult posibil pentru consumul lor în cadrul SCE a UE.**

(22) **Îndemnarea UNFCCC să accelereze depășirea obstacolelor rămase pentru folosirea JI/CDM** (Mecanismul de Dezvoltare Curată) în cadrul SCE a UE prin operaționalizarea Jurnalului Tranzacțional Independent (JTI). UE ar trebui să i-a în considerare un plan contingent în cazul în care JTI nu devine operațional până la mijlocul anului 2007. În același timp UE ar trebui să creeze mai multă convingere pentru creditele bazate pe proiect Kyoto în corelație cu recunoașterea acestora în SCE a UE post-2012. Dată fiind disponibilitatea opțiunilor micșorării costurilor reduse în trei țări, o utilizare eficientă a Mecanismului de Dezvoltare Curată (Clean Development Mechanism – CMD)/Implementarea Reunită (Joined Action – JI) va contribui mai mult la **asigurarea lichidităților suficiente** și menținerea prețurilor alocațiilor în UE la nivele rezonabile.

27. Pe termen scurt înainte de sfârșitul anului 2006:

(23) Obiectivul pentru SCE al UE și în special **noului concurent și regulile de închidere ca parte a procesului de alocare**, pentru a da un semnal mai puternic înspre investiția redusă în carbon, și pentru a furniza nivel de desfășurare pe nivele pentru noile investiții în toată UE. GÎN recomandă ca și Cpmisia să investigheze modul în care regulile, remarcabile pentru noi concurenții și închidere, pot fi armonizate, inclusiv posibilitatea utilizării standardelor cotei de nivel.

(24) Explorarea de diferitelor soluții pentru a furniza informații pieței asupra emisiunilor efective pe o bază mai structurată și mai mai precisă pentru a asigura transparența optimală a pieței, prin aceasta reducându-se nestatornicia (raportarea bi-anuală sau trimestrială pe bază de eşantioane).

(25) Explorarea căilor de a reduce povara administrativă pentru instalațiile mici și regulatorii lor.

28. În contextul analizei SCE :

(26) Luarea în considerare a contextului mai cuprinzător al acțiunii internaționale împotriva schimbării climatice. GÎN cere Comisiei și Statelor Membre să **promoveze cadrul internațional al politicii schimbării climatice post 2012**, pentru a asigura certitudinea și transparența pe un termen mai lung în eforturile reducerii viitoare a emisiilor, deoarece acestea sunt de o importanță primară pentru deciziile de

investiție pe termen lung. Pentru a întări efectivitatea ambientului a acțiunii internaționale, GÎN cere UE și Statelor Membre să își folosească conducerea internațională pentru a implica alte țări, asigurând larga participare posibilă și să sprijine utilizarea de instrumente compatibile bazate pe piață. Aceste acțiuni ar duce de asemenea la reducerea costurilor minime și ar contribui la formarea unui teren de „joacă” între industriile intensiv energetice în UE și cele de pretudindeni.

(27) Aducerea unei contribuții semnificative pentru progresul viitor al **pieței globale a carbonului**. UE ar trebui să intensifice discuțiile cu marii emitenți în vederea identificării modului în care SCE poate fi legată de sisteme compatibile nou apărute în alte țări și facilitarea utilizării creditelor din mecanismele Protocolului Kyoto bazate pe proiect în cadrul SCE a UE.

(28) **Creșterea nivelului de certitudine pentru investitori**, de exemplu prin intermediul clarității pe termen lung a alocațiilor și reducerilor emisiilor.

(29) Luarea în considerare a nevoii de **stabilitate regulatorie** în cadrul SCE a UE pentru a da posibilitatea pieței să își joace rolul. În timp ce extinderea viitoare a scopului SCE a UE este deziderabil, în special premiind tehnologiile reduse în carbon sau pe cele cu emisii aproape de zero, orice extindere trebuie decisă după o analiză a impactului economic și de mediu. În acest context **inclusiunea altor gaze** trebuie luată în considerare (ex. N₂O) alături de SCE UE.

(30) **Necesitatea ca alocațiile să fie mai bine armonizate peste tot în UE**. Comisia ar trebui să investigheze în continuare trecerea de la prețurilor alocației CO₂ la prețurile energetice, metode de alocare așa cum sunt cele bazate pe licitație prelungită și pe standarde de performanță, precum și căi și mijloace de a atinge convergența în alocație pe mai departe. GÎN salută faptul că câteva State Membre iau în considerare utilizarea unei strategii de alocare înainte –și după bazată pe performanță, pentru ce-a de-a doua perioadă de alocare, aceasta oferind o experiență utilă pentru analiză.

(31) Îmbunătățirea **coerenței regulatorii** între Directivele legate de SCE a UE și impozitarea produselor energetice.

(32) **Ușurarea costurilor de participare ale instalațiilor mici**, investigând dacă înlăturarea instalațiilor mici din cadrul SCE ar trebui permisă în cursul celei de-a doua perioade comerciale, luând în considerare politici alternative de reducere (regula de minimis).

29. GÎN invită Comisia să exploreze și să dezvolte aceste recomandări ca parte a unui proces partenerial cuprinzător pentru analiza SCE a UE.

VI) Perspectivă

30. Deși GÎN și-a început munca prin dirijarea unui număr limitat de chestiuni specifice și urgente, doar o strategie comprehensivă a tuturor părților lanțului energetic și a celor trei obiective de securitate a aprovizionării cu energie, sustenabilitate și competitivitate economică pot duce la un succes trainic. Având direcționat un număr de chestiuni presante pe termen scurt de relevanță politică directă, munca GÎN se va focaliza acum pe o reflectare mai strategică a viitorului energetic în Europa. Obiectivul va fi acela de a trasa recomandările asupra modului în care opțiunile politice pot fi dezvoltate, pentru a face posibil un sistem energetic sustenabil, redus în carbon și competitiv, care contribuie la întărirea competitivității în economia Europeană și care promovează securitatea energetică a aprovizionării post – 2012. Aveastă analiză va fi completată de lucrări orientate spre ținte bine stabilite asupra măsurilor necesare pentru a depăși barierele puse în calea investițiilor, investiții care vor fi necesare pentru a furniza acest viitor energetic.

***CEL DE-AL DOILEA RAPORT AL GRUPULUI LA ÎNALT NIVEL PE COMPETITIVITATE,
ENERGIE ȘI MEDIU ÎNCONJURĂTOR***

***CONTRIBUIND LA O STRATEGIE COMPLEXĂ PE POLITICILE DE COMPETITIVITATE,
ENERGIE ȘI MEDIU***

Văitorul energetic pe termen lung și investiția în generarea de energie și eficiență energetică

D) Prezentare generală și principii

1. Europa a ajuns într-o importantă conjunctură în stabilirea **țelurilor politicii energetice pe termen lung**. Analiza scenariului sugerează un viitor al energiei pentru Uniunea Europeană care este nesustenabil în, termenii propriei competitivității, angajamentul său de a lupta împotriva cu schimbările climatice în concordanță cu obligațiile acordului Kyoto și a altor tendințe ambiante nesustenabile și nevoii de a-și garanta securitatea aprovizionării. Dată fiind așteptata creștere fermă în cerința energetică globală (fără măsuri aplicabile în viitor cererea energetică Europeană este proiectată să continue să crească la o rată de 0,5 – 1, % pe an), există nevoia apăsătoare de a reduce intensitățile energiei și a carbonului atât în economia Europeană cât și în economia globală. În același timp este important ca procesul internalizării externalităților carbonului pentru companiile Europene expuse competiției internaționale, este bine administrat, iar competitivitatea internațională a industriei UE este întărită. Rezervele de petrol și gaz sunt concentrate în puține țări, sensibile politic, rezerve de care UE depinde în mod crescător pentru energia sa primară. Emisiile de CO₂ ale UE și globale sunt crezute a rămâne inconsecvente cu ținta confirmată de

către Consiliul European, aceea în care creșterea temperaturii suprafeței globale nu ar trebui să depășească 2°C.

2. UE nu își mai poate proiecta în continuare viitorul energetic pe baza tendințelor curente. O schimbare în tendință este necesară și trebuie să se producă în viitorul apropiat, cu implicații urgente ale dezvoltării politice, din moment ce multe decizii de investiție trebuie să fie făcute foarte curând pentru a întâlni cerința energetică așteptată și pentru a reînnoi infrastructura îmbătânită (proiecțiile variatelor scenarii calculează că într-un scenariu de bază în jur de 700 GW dintr-o nouă capacitate vor fi necesare să asigure aprovizionarea cu energie la 2030, luând în considerare că mai mult din jumătate din capacitățile existente au fost înlocuite). Deciziile de investiție în sectorul energetic și industriile intensiv energetice odată ce au fost adoptate iar proiectele au demarat, efectele unora asemenea decizii vor avea un impact care va dura de la 30 până la 50 de ani. Din acest motiv, Grupul de Înalt Nivel pe competitivitate, energie și mediu a adoptat în acest raport, o **perspectivă pe termen lung** ex. 2030-2050 comparabil cu lungă durată de viață a investiției energetice și ciclurile de dezvoltare de lungă durată pentru noile tehnologii.

3. Toate **scenariile** privind viitorul energetic sunt nesustenabile dacă marile țările răspândite în toată lumea nu acționează pentru a reduce emisiile de gaze care produc efectul de seră; UE nu va fi capabilă să direcționeze aceste provocări de una singură. Jucarea rolului de conducere în direcționarea schimbărilor de climat este în mod evident responsabilitatea pe care UE o are, în calitate de regiune dezvoltată, UE trebuind în același timp să ia în considerare efectele asupra competitivității. Vor exista avantaje pentru competitivitatea economiei UE prin intermediul eco-inovațiilor din toate sectoarele atunci când joacă un rol de conducere. UE în concordanță cu Concluziile Consiliului European va fi nevoită să continue să dea dovadă de abilități de conducere, pentru a mări numărul consensurilor semnate, să evalueze cele mai bune acțiuni posibile pentru a atinge scopul pe termen lung privind un viitor energetic sustenabil, căutând în același timp să minimizeze dezavantajele competitivității din întreaga lume pentru activitatea economică a UE. Alminteri creșterea economică a UE ar putea fi redusă, în același timp protecția mediului înconjurător din întreaga lume ar suferi datorită scurgerilor ambientale (un membru al grupului a vrut să accentueze beneficiile și oportunitățile economice pe care le are luarea de poziție în schimbările climatice pentru activitatea economică a UE).

4. Europa are capacitatea de a a-și transforma politica energetică în una sustenabilă pe termen lung prin construirea pe propria sa experiență și realizare. Economia energetică a UE este deja una dintre cele mai eficiente piețe energetice existente. Economia energetică a UE a implementat o piață bazată pe instrumente privind schimbările de climat, ex. schema comerțului de emisii și beneficiază de un portofoliu al unei generații energetice cu 45% carbon free, inclusiv energie nucleară (un membru al GÎN se opune includerii energiei nucleare ca și element care poate fi considerat de către Statele membre ca parte integrantă a mix-ului de energie. Alții membrii se opun sustenabilității din motive de securitate).

5. Așa cum a fost propusă în Cartea Verde pe o strategie Europeană pentru energie sustenabilă, competitivă și sigură, viitoarea politică energetică trebuie să se concentreze asupra celor trei

aspecte de sustenabilitate. Pentru GÎN, în termenii acțiunii concrete, aceasta se traduce printr-o politică energetică care este direcționată de **obiectivul întreit**: competitivitate, mediu înconjurător (în termenii căruia combaterea schimbării climatice este prioritară), și siguranța aprovizionării. Orice măsuri legate de energie sau propuneri trebuie să fie cotate la nivel comparativ cu obiectivul întreit pentru a asigura coerența. Stabilirea cadrului just pentru politica de mediu este de o importanță cheie. Acest lucru poate fi obținut prin furnizarea instrumentelor corecte, dând posibilitatea Statelor Membre să accelereze livrarea angajamentelor lor în cel mai eficient mod. Cadrul reglementativ trebuie să asigure funcționarea la parametrii normali a pieței energetice Europene și să se asigure că aceasta furnizează cele mai bune soluții. Stimulente previzibile pe termen lung sunt necesare pentru ca investițiile să aibă loc în concordanță cu obiectivul întreit. Aceste stimulente trebuie să fie orientate spre piață și să internalizeze externalitățile pe cât de mult posibil. Comerțul emisiilor este o unealtă esențială pentru internaliza externalitățile schimbărilor climatice printr-un preț al carbonului. Totuși pentru a administra impactul asupra competitivității industriei UE, nu numai costul internaționalizării trebuie extins către toți cei responsabili pentru emisia de noxe, inclusiv sectoarele transport și deținători de locuințe, dar trebuie de altfel construită o propunere (strategie) internațională.

6. **Investiții masive** în sistemele energetice sunt necesare până în 2030. În majoritatea cazurilor aceste investiții trebuie să fie întreprinse de către sectorul privat, facilitat de un cadru corespunzător care să direcționeze diferitele probleme care trag înapoi investiția. Funcționarea corespunzătoare a pieței, un cadru reglementator transparent, coerent, și previzibil și accesul la resurse financiare convenabile sunt esențiale pentru a asigura că investiția energetică va fi asumată, în spiritul naturii sale pe termen lung și ratei incertă de întoarcere a investiției. Deschiderea de piețe eficiente și grile de comisioane ce reflectă costul vor asigura un teren de joacă (de desfășurare) nivelat, între generațiile centralizate și descentralizate. Diferitele tehnologii energetice existente și în dezvoltare, inclusiv încălzirea/răcirea combinate și puterea, toate au avantajele și dezavantajele lor specifice. Acestea trebuie promovate atunci când contribuie la obiectivul întreit. Pe termen lung (până în 2050) nici o tehnologie simplă nu este capabilă să facă față provocării de a fi cea mai eficientă din punct de vedere al costului, cu un nivel al emisiilor de carbon zero/scăzut, disponibilă pe plan intern sau importată cu riscuri puține în termenii prețului sau cantității, tocmai din aceste considerente toate opțiunile trebuie să fie menținute deschise. De partea cererii, accentul trebuie pus pe îmbunătățirea eficienței energetice așa cum este recunoscut și de către Comisie în planul de Acțiune. De partea ofertei Statele Membre vor trebui să se decidă asupra gamei tehnologiilor reduse în carbon, luând în considerare mediul ambiental și riscurile de siguranță. O atenție particulară va trebui acordată tehnologiilor valabile la scara materialelor. Acestea apar pentru a include producția de energie alternativă, mai eficientă, bio-comustibilul combinat cu captarea și stocarea geologică a carbonului (CCS) și energia nucleară (un membru al GÎN se opune includerii energiei nucleare ca și element care poate fi considerat de către Statele membre ca parte integrantă a mix-ului de

energie. Alții membrii se opun sustenabilității din motive de securitate), pentru acele State Membre care decid astfel. Un proces continuu de inovații tehnologice poate fi așteptat să furnizeze alte opțiuni în timp.

7. **Tehnologiile energetice eficiente** fac parte în aceeași măsură din soluție cât și generațiile de tehnologii și analize, acest lucru sugerând faptul că aceste tehnologii ar putea contribui semnificativ la reducerea CO₂. Îmbunătățirea eficienței energetice trebuie să cuprindă întregul lanț de valori, inclusiv toate procesele de conversie energetică, energia din domeniul transportului, distribuția și energia finală regăsită în produs și procesul de producție. Multe îmbunătățiri în eficiența energetică sunt eficace din punct de vedere al costului pentru consumator oferind amortizări rapide, provocarea constând în conștientizarea atât a sectorului privat cât și a sectorului industrial în privința oportunităților profitabile pe care le oferă investirea în aceste măsuri de economisire a energiei. Aici este atât vorba de comportamentul consumatorului cât și despre tehnologie. Este necesară intervenția acolo unde semnalele de piață apar prea fragmentate pentru consumatori să decidă în privința eficacității costului și eficienței energiei. Câștigurile eficienței energetice trebuie căutate nu numai în industrie ci și în sectoarele locuințelor.

8. **Energia alternativă** joacă un rol cheie în viitorul energetic sustenabil, nu numai pentru UE ci și pentru întreaga lume. Costurile sunt reduse prin dezvoltarea tehnologiei și economiilor de scară. Scara largă a desfășurării de forțe a energiilor alternative – luând în considerare restricțiile carbonului și securitatea aprovizionării cu energie – va depinde de acestea, devenind competitive cu surse energetice convenționale.

9. Viziunea Europei asupra unui **viitor energetic sustenabil** va trebui să fie una a unui viitor redus în carbon, sigur și competitiv. Un set de tehnologii identificate, eficiența energetică, combustibili alternativi și biologici, inclusiv cărbunele, combinate cu CCS și energia nucleară (un membru al GÎN se opune includerii energiei nucleare ca și element care poate fi considerat de către Statele membre ca parte integrantă a mix-ului de energie. Alții membrii se opun sustenabilității din motive de securitate) pentru acele State Membre care decid astfel, pot contribui în paralel la lupta împotriva schimbării climatice pentru a întâlni siguranța aprovizionării. Acestea rezultă în mod remarcabil în diversificarea ofertei energetice, amândouă în termenii tehnologiei și geografiei și utilizarea eficientă a reurselor indigene. Dar unele dintre ele nu sunt competitive cu sursele energetice convenționale chiar și la prețul curent ridicat al petrolului și gazului. Stimulentele orientate după piață trebuie să fie implementate pentru a sprijini desfășurarea forțelor tehnologiilor și un viitor energetic sustenabil pe termen lung. Tot efortul necesar trebuie să fie făcut pentru a asigura faptul că piața energetică funcționează eficient, iar orice intervenție de a direcționa eșecul pieței sunt efectuate în baza unor motive de securitate (sănătate a pieței).

Strategia ar trebui să respecte următoarele **principii**:

- a) ar trebui dezvoltată o strategie (propunere) mai coerentă și sistematică orientată către securitatea ofertei energetice. Aceasta ar putea fi obținută prin asigurarea faptului că politicile țin cont de riscuri și potențialele costuri care nu pot fi decontate în întregime în prețurile pieței;

- b) O strategie pe termen lung foarte solicitată privind carbonul implementată în principal prin schema Europeană a comerțului emisiilor (SCE) care să captureze din punct de vedere economic, costurile adiționale ale îndeplinirii angajamentelor privind schimbarea climatică și stabilirea de termene țintă medii și lungi de reducere a emisiilor de CO₂ energetice a celor mai mari producători;
- c) Ținând cont de dimensiunea internațională, necesitatea de prețuri energetice competitive în Europa și posibilele deformări ale competiției pe piețele internaționale; o strategie neutră de abordarea tehnologiei este necesară pentru desfășurarea forțelor tehnologiilor energetice eficiente și diferite generații tehnologice;
- d) Stimulente de sprijin pentru tehnologiile noi apărute ar trebui să fie:
 - i. Capabile să se schimbe în timp. Ar trebui catalogate ca și tehnologii cu potențialul de a se maturiza rapid și proiectate în așa fel încât să se stingă pe măsură ce tehnologiile devin mature și viabile din punct de vedere comercial. Pentru aceasta este nevoie de o viziune a necesităților proiectată în timp;
 - ii. Eficiente din punct de vedere al costului; nesuprapuse; nerezultând în efecte neintenționate;
 - iii. Coordonate și convergente în cadrul UE pentru a se evita deformările inoportune ale competitivității și schemele de sprijin inconsecvente.
- e) Transparența funcționării piețelor energetice și reglementări ale punctelor care pot fi scăpate din vedere.

II) Chestiuni generale și recomandări

Aceste recomandări vin în completarea recomandărilor primului Raport.

a) Cadrul pentru promovarea sustenabilității, securității și competitivității viitorului energetic

10. Este necesară o strategie pe termen lung asupra modului în care politica energetică poate asigura un viitor energetic sustenabil. Această politică va pune Europa pe un drum către emisii de carbon reduse, eficiență energetică crescută și o mai mare diversitate a surselor energetice, asigurând în același timp competitivitatea pe viitor a industriilor și prosperitatea cetățenilor.

11. UE are nevoie de un cadru favorabil cu perspectiva direcționării Europei pe un drum care să ducă la un viitor energetic sustenabil. Un cadru de funcționare corespunzător ar trebui să dea posibilitatea Membrilor Statali să ducă la bun sfârșit angajamentele lor, să asigure viitorul apovizionării cu energie, protejând în același timp competitivitatea industrială și asigurând o competiție corectă și liberă pe piețele energetice și industriale din cadrul UE. Pentru a realiza aceasta UE va trebui să găsească modalitățile cele mai bune de utilizare a instrumentelor și orânduirea acestora, reglementărilor, obiectivelor și instrumentelor

bazate pe piață. Obiectivele de obicei țintesc spre asigurarea îndrumării pentru atingerea scopurilor politice ale UE și spre asigurarea certitudinii investitorului. Obiective pe termen lung și mediu trebuie atinse și transformate în ținte operaționale de costuri eficiente, având în același timp certitudinea că Statele Membre au flexibilitate asupra tehnologiilor alternative reduse în carbon, iar investitorii beneficiază de certitudine (în investiție).

(1) UE împreună cu Statele membre ar trebui să contruiască o strategie energetică eficientă pentru viitorul lor, conduși de nevoia de a asigura competitivitatea, de a proteja mediul înconjurător, cu focalizarea pe lupta împotriva schimbării climatice și garantarea siguranței aprovizionării. Eficiența energetică și alternativele vor fi necesare să joace un rol important în viitor. Evaluarea economică a tehnologiilor existente sau în dezvoltare trebuie să fie realizată, la intervale regulate, prin luarea în considerare a termenului limită pentru dezvoltarea și desfășurarea acestor tehnologii. Comisia ar trebui să dezvolte un mecanism pentru a se asigura că este adoptată o strategie coerentă și sistematică a securității aprovizionării energetice, compatibilă cu piețele energetice liberalizate.

(2) UE ar trebui de asemenea să își stabilească **un obiectiv pe termen lung de reducere a gazelor care produc efectul de seră și a emisiilor de CO₂** cu o serie de ținte pe termen mediu. Astfel de obiective trebuie luate în considerare în contextul nevoii internaționale de acțiuni pentru combaterea eficientă a schimbării de climat.

(3) În acest context, pentru a îndruma investiția în sistemul energetic, cuprinzătoarea strategie energetică ar trebui să stabilească o actualizare regulată a **obiectivelor întregii UE**, privind contribuția pe care eficiența energetică și o modificare în mixul energetic către surse de carbon zero sau reduse ar putea să o aibă în obiectivele strategice ale politice energetice ale UE. Aceste obiective care trebuie să fie fezabile atât din punct de vedere tehnic cât și economic, ar suplimenta și unde este nevoie înlocui obiectivele sub standarde existente. Aceste obiective vor trebui să fie compatibile cu alte obiective de mediu și să furnizeze încrederea investitorului evitând în același timp alegerea tehnologiilor specifice; de aceea toate opțiunile trebuie menținute deschise. Fără acest cadru, variantele legate de mixul energetic rămân de competență națională.

(4) Schema comerțului emisiilor trebuie să fie îmbunătățită așa cum GÎN a recomandat deja, și extinsă către sectoarele corespunzătoare pentru a deveni în timp mecanismul principal bazat pe piață, prin care stimulentele necesare pentru investiții în tehnologiile mature reduse în carbon este furnizat. Acest mecanism va face posibilă înlocuirea, acolo unde este cazul, diferitelor mecanisme auxiliare care la momentul actual sprijină diferite tehnologii energetice mature și pe care le va înlocui, în măsura în care acoperă externalitățile de carbon, cu un sistem bazat pe piață mai integrat, care să reducă CO₂ și emisiile energetice. Pe termen lung ECE Euar trebuie să se dezvolte către un sistem global al comerțului emisiilor. (în primul raport său GÎN a propus o serie de îmbunătățiri pentru buna funcționare a sistemelor care vor trebui implementate în termeni scurți).

(5) UE ar trebui să se asigure că atunci când implementează măsurile sau obiectivele, **distorsiunile de piață** între diferitele tehnologii cu emisii de carbon zero sau aproape de zero, sunt **minimizate**, recunoscând că schemele de sprijin sunt necesare pentru tehnologiile noi apărute pe o perioadă determinată. R&D ambițioase în acest domeniu trebuie sprijinite. Instrumentele vor trebui să fie ajustate în timp, într-o manieră previzibilă și consecventă, furnizând confidențialitatea investiției și adaptarea diferitelor provocări pe măsură ce UE face pasul către tranziția obiectivelor sale spre un viitor energetic sustenabil. Pe măsură ce UE avansează spre un sistem energetic complex, instrumentele naționale și ale UE trebuie să fie convergente.

(6) Statele membre trebuie să asigure cadrul reglementativ care să furnizeze terenul de desfășurare pentru reflectarea generațiilor descentralizate ex. impactul asupra eficienței energetice, emisiile, grila pierderilor, investiția infrastructurală și competitivitatea.

(7) Statele membre ar trebui în mod consecvent să integreze obiectivele politicii lor energetice în Planurile Naționale de Reformă, în cadrul strategiei de la Lisabona pentru creștere economică și locuri de muncă. Aceasta va contribui la creșterea conștientizării și va conduce la o coerență îmbunătățită printre măsurile gându-se în mod remarcabil de liberalizarea pieței energetice, eficiență și conservare, alternative și securitatea aprovizionării.

b) Întărirea cooperării internaționale

12. Schimbarea climatică este o chestiune globală și așa cum a fost recomandat în raportul GÎN anterior, Comisia Europeană ar trebui să joace un rol efectiv de conducere în conducerea angajamentelor globale către direcționarea schimbării climatice. UE ar trebui să țintească spre crearea unui sistem global de comercializare a emisiilor prin asocierea cu alte țări (ex. SUA, Rusia, Japonia, China și India) și regiuni care au depistat provocarea schimbării climatice și să identifice căi comune din acest punct înainte. Ar trebui analizată fezabilitatea măsurilor politice potențiale care ar putea furniza stimulentele necesare pentru încurajarea partenerilor comerciali potențiali ai UE să își asume măsuri efective pentru micșorarea emisiilor de gaze care produc efectul de seră. Trebuie efectuată o analiză meticuloasă a fezabilității măsurilor pozitive comerciale (garantarea accesului la bunuri de mediu), precum și ajustarea taxelor vamale. Aceste acțiuni ar atenua riscurile conducerii în concordanță cu schimbările climatice și impacturile pe care carbonul premium ar putea să le aibă asupra competitivității pe termen lung a industriei Europene.

Acțiunile de a spori dezvoltarea și desfășurarea tehnologiilor energetice sustenabile și securitatea aprovizionării, vor avea nevoie să fie asumate în colaborare cu toate regiunile care fie se confruntă cu aceste provocări fie contribuie la acestea. UE nu poate face față acestor provocări tehnologice de una singură, toate ajutoarele fiind apreciate în construirea un dialog internațional pentru cooperare în cercetare și desfășurarea tehnologiilor. Acesta nu ar trebui să aibă doar efectul de a accelera dezvoltarea și

desfășurarea tehnologiilor în alte părți ale lumii, dar de asemenea va ajuta tehnologiile să atingă pragul viabilității mai repede, și prin aceasta va fi accelerată desfășurarea de forțe. În mod similar confruntarea cu provocarea siguranței aprovizionării va necesita dialogul internațional și angajamentele, cu scopul creării încrederii pentru investitori.

(8) În plus CCNUSC (UNFCCC United Nation FrameWork Convention On Climate Change) Comisia și Statele membre ar trebui să **implice emitenți majori din toată lumea** în provocarea schimbării climatice, printr-o serie de acțiuni complementare, inclusiv colaborarea la dezvoltarea și desfășurarea tehnologică, schimbul de experiență în ceea ce privește cele mai bune practici în politica energetică și furnizarea stimulentei pentru adoptarea politicilor sustenabile.

(9) Comisia ar trebui să construiască **angajamente viitoare și să întărească cooperarea internațională** în vederea creării accesului viitor la resurse și dezvoltării tehnologiilor inovative. UE ar trebui de asemenea să își asume cooperarea tehnologică cu țările în dezvoltare pentru a-i ajuta pe aceștia să adopte tehnologii energetice sustenabile (aceasta ar include acționarea în termenii mecanismului flexibil Kyoto –JI/CDM)

c) Inovația și nivelul R&D

13. UE are un rol clar în stabilirea cadrului corect pentru **investițiile în tehnologii noi**, asigurându-se că riscurile pe termen lung pot fi administrate prin încrederea în piețe și semnale politice clare. UE are de asemenea un rol în sprijinirea dezvoltării și demonstrațiilor noilor tehnologii și în crearea condițiilor favorabile pentru dezvoltarea piețelor UE pentru aceste tehnologii. Eficiența energetică este identificată ca o arie unde mari câștiguri sunt posibile, în mod special pentru IMM-uri. În ciuda apariției ratei mari a întoarcerii eficienței energetice, adoptarea tehnologiilor energetice eficiente este în cea mai mare parte datorită înțelegerii reduse a beneficiilor, asimetriilor informațiilor și eșecul altor piețe. Datorită faptului că eficiența energetică are un așa important rol de jucat în administrarea cererii viitoare de energie, UE trebuie să dezvolte unelte care să funcționeze cel mai bine pentru asigurarea faptului că sunt adoptate tehnologii eficiente energetic.

Captarea carbonului și stocarea geologică (CCS) poate juca un potențial rol important în combaterea schimbării climatice și în promovarea siguranței aprovizionării (prin folosirea de cărbune și alți carburanți fosili din surse sigure): în Europa și în lume, fără CCS scenariile energetice actuale indicând că traiectoria obiectivului de 2°C ar fi foarte greu de atins până în 2050. Sunt cerute în acest sens un adecvat sprijin și demonstrații pentru a-i testa viabilitatea economică și comercială. CCS va trebui însă să

concuze în mod progresiv cu alte tehnologii, pentru a face parte din soluția pentru un viitor energetic sustenabil.

Alternativele și următoarea generație de tehnologii reduse în carbon au potențialul să contribuie la obiectivul întreit. Statele membre și nivelul R&D al UE ar trebui mai bine concentrate pe gradul dezvoltarea al imaturității printre aceste tehnologii reduse în carbon. Pentru alternative, cercetarea ar trebui să se focalizeze pe reducerea costurilor acestora, și astfel să aducă în prim plan momentul în acestea devin viabile din punct de vedere comercial.

Pentru tehnologiile existente activitatea de cercetarea ar trebui să se focalizeze pe furnizarea de eficiență (eficiența noii generații de reactori și turbine nucleare). Statele membre și nivelul R&D ar trebui de asemenea să sprijine dezvoltarea de tehnologii inovantecare ar putea contribui la obiectivul întreit. Ar trebui de asemenea întărită o colaborarea internațională mai bună a activităților de cercetare și parteneriatele R&D cu parteneri comerciali.

(10) Comisia ar trebui să stabilească un Program al Tehnologiei Energetice Europene strategic a cărui finanțare să provină din partea Statelor Membre, UE și programelor industriei R&D. Acest program trebuie să se adreseze chestiunilor de cerere și ofertă. Programul trebuie să se concentreze asupra tehnologiilor care au nevoie de un program ambițios de finanțare, pentru a accelera evoluția tehnologică, și pe zonele unde Europa poate întări sau dezvolta comanda tehnologică. În acest context UE și Statele membre ar trebui să stabilească inițiative tehnologice reunite, de exemplu pe alternative sau pe procesul de captare și stocare a carbonului, pentru a crește capitalul privat și public pentru co-finanțarea unor numeroase proiecte demonstrative primele din gama lor pe scară largă.

(11) Comisia va trebui să propună un cadru reglementativ pentru CCS. Aceasta va trebui să direcționeze bariere în cadrul statutului existent, precum și direcționarea chestiunilor relevante de mediu, sănătate și securitate și răspundere.

(12) Comisia ar trebui să ia în considerare fezabilitatea stabilirii împreună cu Banca Europeană de Investiții a unei scheme a nivelului de finanțare, care să sprijine **instrumentele riscului nou și împărțirea venitului**, care poate fi pus la dispoziție de către sectorul bancar, aceste unelte fiind orientate către accelerarea desfășurării forțelor noilor tehnologii, care să sprijine obiectivele sustenabile ale politicii energetice a UE. Scopul fondului ar trebui să fie acela de a uni diferențele dintre împrumuturile pe existente pe piața financiară și costurile investiționale adiționale rezultate din termene limită ambițioase ale noii politici energetice.

(13) Statele Membre și Comisia Europeană ar trebui să promoveze eficiența energetică și inovația prin:

- dezvoltarea **standardelor energetice de audit** specifice sectoarelor orientate spre identificarea costurilor efective ale măsurilor de economisire a energiei;

- creșterea conștientizării publice a cetățenilor și IMM-urilor prin stabilirea structurilor de consultanță;
- creșterea implicării instituțiilor financiare în sprijinirea **proiectelor de investiție pentru economisirea energiei**; încurajarea sectorului bancar să ofere pachete **de finanțare orientate în mod special către IMM-uri** pentru adoptarea economiilor de eficiență energetică identificate în prin activitatea de auditul energetic;
- modificarea sistemului de taxe pentru a favoriza investițiile în inovație, eficiență energetică și conservarea energiei;
- vizualizarea modului prin care stimulentele pot fi reunite pentru a stimula inovația tehnologică pentru și mai multe produse eficiente energetic;
- proiecte demonstrative la scară comercială cu Industriile Intensiv Energetice.

III) Perspectivă

14. GÎN s-a focalizat asupra unui viitor energetic strategic pentru Europa și asupra investițiilor în generarea de energie și eficiență energetică. Obiectivul a fost acela de a strânge recomandările asupra modului în care opțiunile politice pot fi dezvoltate, pentru a face posibil un viitor energetic sustenabil, care este redus în carbon, sigur și contribuie la întărirea competitivității economiei Europene, atingând obiectivele Europei în ceea ce privește schimbarea climatică și care promovează securitatea energetică a aprovizionării în viitor. Inevitabil având în vedere că GÎN a vizualizat chestiunile într-o manieră orizontală, există o serie de recomandări care completează și detailează pe baza recomandărilor din primul raport. Atenția se va îndrepta acum către perspectivele tehnologice și inovație în industriile intensiv energetice și impacturile dăunătoare ale subsidiilor de mediu.

CONTRIBUTIA LA O ABORDARE INTEGRATA A POLITICILOR DE CONCURENTA, ENERGIE SI MEDIU

Ajutarea industriilor intensiv energetice sa se adapteze la provocarile schimbarii climei si energiei

I) Introducere

1. HLG a observat ca multe din recomandarile lui au fost luate in considerare de catre Comisie in Planul de Actiune pentru Eficientizarea Energiei si in pachetul despre Schimbarile climatice si energia din ianuarie 2007. Adoptarea de catre Consiliul European va transmite un semnal puternic atat pietelor cat si nivelului de ambitie al Europei pe termen mediu si lung. Acesta va furniza noi provocari si va creste certitudinea industriei.
2. Raman intrebari in ceea ce priveste generarea de catre piete a celor mai bune conditii pentru stimularea comercializarii de succes si valorificarea noilor tehnologii. HGL a decis sa se concentreze asupra furnizarii de sfaturi pentru politicieni si actionari in contextual strategiei de la Lisabona, punand accentul pe industriile intensive energetice. Antingerea obiectivelor acestor politici ar insemna ca sunt necesare imbalduri suplimentare pentru a umple golul dintre tehnologiile conventionale si cele noi. Principala problema este atingerea nivelului dorit in timp ce concurenta este sustinuta si sunt create noi oportunitati.. Pentru a face fata provocarii, avantajele primului "jucator" ar trebui sa fie construite intr- o maniera echilibrata astfel incat riscul unui impact daunator sa fie minim pentru competitia internationala si astfel sa incurajeze si alte tari sa urmeze exemplul. Acestea includ:
 - a) Dezvoltarea pietelor pentru a stimula gandirea inovatoare si dezvoltarea tehnologiei;
 - b) Dezvoltarea conditiilor de piata pentru a debloca performanta economica si de mediu a intreprinderilor angajate in provocarea schimbarii climei si crearea unei piete interne functionala in UE cu bariere minime pentru energia eficienta si tehnologii noi cu emisii scazute de carbon, inclusive cele regenerabile;
 - c) Dezvoltarea indicilor internationali pe baza standardelor comune, pentru a obtine oportunitati pentru piata mondiala si pentru a intari avantajul celui care face prima miscare.
3. In acest raport HGL se concentraza asupra folosirii stimulentei, aspectele pozitive si negative ale subventiilor, subventiile daunatoare mediului si stimularea inovatiei si accelerarea dezvoltarii tehnologiei.

II) Imbunatatirea politicilor tehnologice, de stimulare si inovatie

4. HGL recunoaste ca strategia de baza a UE pentru inovatii, prezentata de Comisie si adoptata de Consiliu in decembrie 2006 are in cadru bun pentru a stimuli inovatiile. In ciuda acestui trecut, folosirea stimulentei, inclusive subventiile si ajutoarele de stat pot fi justificate ca instrumente

ale politicii. Ele pot promova un comportament responsabil fata de societate si mediu, coeziunea regional, dezvoltarea durabila si diversitate cultural. Oricum, ar trebui folosite doar atunci cand e o criza clara a pietei, unde subventiile se dovedesc a fi instrumentul adecvat pentru a preintampina obiectivul interesului comun si nu trebuie sa deformeze competitia sau sa afecteze mediul.

Decizia de a folosii stimulente ar trebuie sa decurga dupa o analiza riguroasa a efectelor pozitive si negative care va include impactul asupra societatii, economiei si mediului. Trebuie luate in considerare si riscurile, compararea eficacitatii preturilor, riscul unei implementari imperfect si consecinte nedorite. Stimulentele trebuie sa fie limitate clar in scop si timp.

5. Statele Membre trebuie sa se gandeasca la o reforma vasta a subventiilor intr- o asemenea maniera incat scheme de subventionare existente sa nu para nejustificabile, in special subventiile care ar putea afecta mediul, caz in care acestea ar trebui oprite. Dialogurile cu actionarii ar trebui sa faciliteze acest proces. Actiunile sunt justificate atunci cand subventiile submineaza alte obiective ale politicii cum ar fi lupta cu schimbarile climatice, strategia de la Lisabona pentru locuri de munca si crestere, functionarea corespunzatoare a pietelor energetice, sau accesul la material prima.
6. Industriile energetice care mentin o competitivitate globala vor juca un rol important in indemnarea clientilor la inovatii. Companiile energetice localizate in Uniunea Europeana sunt competitive astazi datorita unui proces continuu de inovare. Ele joaca un rol important in fuzionarea dezvoltari inovatiei si tehnologiei. Cu provocari cauzate de schimbari de clima si sporirea securitatii in ceea ce priveste rezervele, asteptarile de la aceste companii vor deveni mai acute. Acestea le vor constrange sa grabeasca procesul de inovare. HLG este increzator ca impreuna cu acest program, luand in considerare diferite nivele internationale de competitie, industriile energetice se vor putea ridica la nivelul provocarilor climatice, mentinandu-si competitivitatea.
7. Europa are o capacitate de extindere a tehnologiei, numeroase infrastructuri tehnologice si retele si oameni foarte calificati. Are de asemenea programe de inovare si cercetare la nivel regional si national. Cu toate acestea, aceste capacitati au tendinta de a fi raspandite din punct de vedere geografic si in multe cazuri nu reusesc sa reduca golul dintre dezvoltarea tehnologiei si realitatea pietei. Acest gol trebuie sa fie umplut si este nevoie de actiuni urgente pentru a grabi dezvoltarea tehnologica si inovatiile pentru a mentine tranzitia spre o economie globala cu emisii reduse de carbon.
8. Inovarea si dezvoltarea tehnologica sunt responsabilitatea afacerilor, care trebuiesc suportate de catre politicile publice sau parteneriate public- private. Cu toate acestea exista roluri complementare importante pentru toti actorii. In mare, conditiile pentru o inovatie de succes, cererea pe piata internationala si cea din UE, reglementarile si problemele tehnologice trebuiesc adresate. UE ar trebui sa isi incurajeze tehnologia de varf in eficienta energetica si noi tehnologii energetice, prin convingerea statelor membre sa puna la dispozitie pieta pentru aplicarea noilor

tehnologi, aceasta sustinand agenda UE pentru crestere si locuri de munca. Acest lucru se poate realiza pe baza fortelor industriale si tehnologice ale UE.

9. Standardele comune ambitioase, dar realizabile, pentru dezvoltarea unor pietee de succes sunt un element important si trebuie realizate in parteneriat cu EIIs. Standardele pot conduce pietee, sa ridice EIIs peste Europa si sa creasca competitivitatea. Aceasta actiune trebuie sa fie completata cu initiative tintite pe livrarea internationala a reperelor sectoriale.
10. Un tel important pentru EIIs ar trebui sa fie generarea de valoare aditionala in Europa via lanturi de valori mai bine integrate sau abordari incrucisat-sectoriale. Cateva exemple:
 - a) Imbunatatirea economiei pentru conceptul bio-rafinariei care ar putea dezvolta noi abordari in ceea ce priveste productia de hartie, bio- chimicale, putere, produse agricole si a doua generatie de bio- combustibili;
 - b) Cresterea folosirii de by- produse si impartirea infrastructurii in si intre sectoare ca alimentar, chimic si industria hartiei.
 - c) Abordari inovatoare in evaluarea deseurilor, in prima faza ca material secundar via initiative de reciclare sau cand este nevoie ca sursa de energie in aplicatii ca productia de ciment.
11. Actiunile pe partea resurselor nu sunt suficiente. Membrii EII trebuie sa fie recompensati cu pietee sigure pentru produsele intermediare durabile. Acestia trebuie sa invete din practica UE si din cea globala folosirea inovatoare a masurilor soft cum sunt logourile si etichetele referitoare la impactul asupra mediului si eficienta energiei. Aceasta poate fi sustinuta de masuri fiscale care completeaza ajutorul de stat si prin acumularea de experienta a agentiilor industriale si guvernamentale care folosesc produse intermediare sau influenteaza folosirea lor.
12. Un alt obiectiv important este dezvoltarea tehnologiilor, in special transferul de tehnologii ecologice cu emisii scazute de carbon intre si in sectoare si in afara UE. Barierele care exista trebuie inlaturate si acolo unde este nevoie, incurajat transferul celor mai bune tehnologii.
13. Petrolul, gazele si apa potabila vor deveni foarte valoroase in toate regiunile lumii. Know-how-ul necesar pentru ca aceste resurse sa devina eficiente la scara mare trebuie elaborat in fabricile de productie si laboratoare. Aceste laboratoare vor asigura cresterea inovatiilor si exploatarea eficienta a acestora. Europa are sansa sa transforme aceasta eficienta a resurselor intr un avantaj global si sa devina "regiunea cu cele mai eficiente resurse din lume".
14. Aceste obiective politice trebuie sustinute de o abordare pragmatica a strategiei de la Lisabona. Acestea vor stimula inovatiile necesare pentru a indeplinii obiectivele principale fara a judeca modul in care se realizeaza acestea. Acestea nu implica maimulte resurse din partea comunitatii dar cere un proces al managementului de risc care sa traseze linia inovatiei, masuri care sustin cresterea imbunatatirilor din procesul industriilor si o schimbare a prioritatilor. In termeni EIIs aceasta include:

- O schimbare în resursele comunității de la potejarea trecutului la promovarea viitorului competitiv;
- Stimularea îmbunătățirilor atât pentru cerere cât și pentru producție;
- Recunoașterea contribuției la un viitor sustenabil care începe cu EIIs și continuă cu ceilalți pași din lanțul valorilor;
- Accelerarea implementării unor principii reglementatoare mai bune, inclusiv reducerea poverilor administrative, reducerea reglementărilor și armonizarea reglementărilor din fiecare țară sunt necesare pentru a realiza o fundație solidă.

III) Recomandări

15. HGL a identificat 3 domenii principale de acțiune care ar trebui să fie prioritare: cadre de suport publice, tehnologii de vârf și inovații și creșterea cererii pentru produse intermediare mai durabile. Deși aceste recomandări sunt realizate special pentru EIIs și sunt focusate pe folosirea energiei ele pot fi aplicate în întreaga industrie.

CEL DE-AL PATRULEA RAPORT AL GRUPULUI DE ÎNALT NIVEL PE COMPETITIVITATE, ENERGIE ȘI MEDIU

CONTRIBUIND LA O STRATEGIE COMPLEXĂ PE POLITICILE DE COMPETITIVITATE, ENERGIE ȘI MEDIU

***Asigurând sustenabilitatea și competitivitatea întreprinderilor Europene în viitor, într-o lume
constrânsă a carbonului și resurselor***

I) Introducere

1. În lumina nevoii apăsătoare de a acționa, definită în Pachetul Mediu și Energie, Grupul de Înalt Nivel a stabilit **condițiile** necesare activității comerciale Europene pentru a se adapta cu înțeleasă la un viitor în care emisiile de carbon va fi scăzută rămânând în același timp competitivă. Grupului a studiat de asemenea aspecte legate de capacitatea de susținere a politicilor Europene ale resurselor. Modelul de activitate comercială al viitorului va trebui să pună mai mult accent pe emisiile de carbon, eficiența energiei operațiunilor activităților comerciale, cât și pe impacturile implicite ale produselor sau serviciilor furnizate. O **tranziție** lină va fi posibilă cu ajutorul unor politici care recunosc activitatea comercială ca o parte din soluție și care creează stimulii necesari, dând posibilitatea industriei Europene să se adapteze și să rămână competitivă la nivel global. Din perspectiva unei activități comerciale, în termen largi, aceasta înseamnă asigurarea faptului că există mărimile ofertelor de pe piață efective cuplate cu condițiile de

pieță care crează cererea de mai multe bunuri și servicii. Dacă politicile sunt potrivite și transmise în concordanță cu acțiunea internațională pe schimbările climatice, aceasta va crea mari piețe globale pentru bunuri și servicii mult mai eficiente, furnizând industriei UE oportunitatea de a acapara piețe destul de mari.

2. Globalizarea reprofilează în mod radical economiile; Rusia, China, India, alte regiuni asiatice și America de Sud joacă un rol în continuă creștere în modelarea **cererii și ofertei de materii prime** și va continua să facă acest lucru și în viitor. Economia globală în continuă creștere exercită o încordare semnificativă asupra disponibilității de materiale și ridică întrebări asupra costului, securității și diversității rezervei de materii prime, atât de materiale primare cât și de materiale secundare, pentru industriile manufacturiere ale UE. În același timp, modelele actuale de producție și folosire a resurselor naturale au condus la provocări semnificative în ceea ce privește mediul înconjurător și la depășirea capacității planetei. Decuplarea globală între creșterea economică și consumul de materiale și energie nu a fost obținută, imaginea fiind mai favorabilă în Europa, unde consumul de resurse menajere a scăzut relativ; totuși acest lucru este complementat de rata crescută a importurilor, limitând îmbunătățirea totală în ceea ce privește situația ecologică a UE. Ca atare, eficiența este un aspect central în **politica resurselor**. Toți acești factori fac clar faptul că problema resurselor naturale, a materiilor secundare și a deșeurilor, este crucială pentru competitivitatea industriei UE, pentru mediu și politicile energetice.

3. Este rolul Grupului de Înalt Nivel cu propunerea sa complexă către politicile de competitivitate, energie și mediu să identifice legăturile și acțiunile care să aducă laolaltă schimbări de mediu, moduri de utilizare a resurselor și strategii de competitivitate industrială direcționate. **Utilizarea eficientă a resurselor** și a materiilor neprelucrate secundare contribuie la creșterea eficienței energiei, în particular pentru industriile intensiv energetice (IIE). GÎN apreciază munca depusă în acest domeniu pe parcursul mandatelor prezidențiale cum sunt Clean, Clever și inițiativa Competitivă din timpul mandatului prezidențial olandez al UE. Din acest motiv există astfel o puternică legătură între utilizarea de resurse care poate fi susținută și furnizarea unui viitor cu emisii reduse de carbon. Continuând o propunere globală către dezvoltare valabilă este pe atât de o maximă importanță, pe cât ar oferi și un **triplu câștig**:

- a. ar genera o cerere globală pentru produse, tehnologii și servicii eficiente;
- b. ar genera un teren de desfășurare pe nivele pentru companiile care sunt competitive în piețele internaționale (de exemplu industriile intensiv energetice);
- c. ar genera rezultate în mediul înconjurător real, îmbunătățiri sociale și economice.

4. Pentru a direcționa schimbările climatice și consumul de resurse, soluția se regăsește în **cuplarea** mărimilor ofertelor de pe piață efective cu condițiile de piață care crează cererea pentru mai multe tehnologii, produse și servicii valabile. Cerințele existente în producție sau în extracția de resurse ar

trebui completată prin măsuri, care să creeze condiții de piață, unde consumatorii cer mai multe bunuri valabile. Pe scurt, „piețele vor trebui să-i recompenseze pe cei mai buni executanți”, conducând inovația către mai multe produse și servicii valabile. O nouă politică orientată către promovarea piețelor lider este necesară. În acest context „**conceptul piețelor lider**” constă în crearea condițiilor de piață favorabile prin intermediul unui set de măsuri complexe, pentru a accelera dezvoltarea și modul de desfășurare al sistemelor, tehnologiilor și produselor, fapt care va ajuta la direcționarea obiectivelor politicilor publice ale schimbărilor de mediu și a consumului de resurse valabil, prin acțiuni cum sunt eficiența resurselor și energiei. Prioritatea acordată piețelor lider va crea posibilitatea cunoașterii mai aprofundate a tehnologiilor și a economiilor de scară, creând avantajului primei mișcări pentru industria UE sau pentru produsele esențiale în economiile sărace în carbon. Exemple de piețe lider și potențialele lor produse pot include domeniul consumului redus de energie pentru locuințe (ex. pompe de căldură, produse de izolare termică, sisteme ICT); eficienței energiei în industrie (ex. boilere, motoare electrice); generării de energie cu un nivel scăzut de emisii de carbon (ex. vântul, solarele, a doua generație de bio-combustibil, transformarea în gaz a biomasei); mașini cu grad de poluare redus (motoare eficiente energetic, bio-carburanți, anvelope, tehnologii hibrid). Adicional, tehnologiile de vârf (ex. captarea carbonului și stocarea geologică (CCS), cea de-a 4-a generație nucleară*, mașini pe bază de hidrogen) ar trebui promovate. Pentru CDC, ar trebui acordate fonduri adecvate în special. Conceptul piețelor lider trebuie să se alinieze cu puterea industriei Europene potențiale, unde UE poate fi poziționată să conducă piețe din lumea întreagă și să încurajeze competitivitatea industrială. Măsurile trebuie create în așa fel încât să accelereze desfășurarea, conducând la acceptarea de către piață a tehnologiilor și a economiilor de scară rapide.

5. Zonele unde trebuie **acționat urgent** includ:

- a. **Piața unică** este unul dintre fondurile cheie ale UE. Stabilirea **cerințele minime** pentru produsele finite sporește performanța, fără a distorsiona competitivitatea sau deformând-o doar puțin. Acesta este, de exemplu, cazul Directivei eco-proiectului produselor consumatoare de energie (PcE). O propunere similară poate fi dezvoltată de asemenea în aria altor produse, unde contribuțiile la reducerea CO₂ sau eficiența resurselor sunt semnificative.
- b. Cuplat cu **politică Europeană a produsului**, sistemul standardizării Europei este un important instrument de reglare al conformării, acordului. În viitor acest sistem va trebui să fie un conducător și mai eficient pentru inovație și dezvoltare a pieței, continuând tranziția de la un instrument al conformării la un instrument al competitivității și al susținerii. Standardele principale (specificații voluntare avansate) cuplate cu cerințele existente obligatorii și stimulentele de piață corecte care să conducă fie la performanța produselor ori a proceselor industriale în mod ascendent, ar putea să ducă la îmbunătățirea competitivității și să contribuie la acțiunea de susținere. Acest sistem pe două roți ar trebui să

fie dinamic, tragând în sus performanța pe măsură ce tehnologia evoluează și trebuie să fie flexibil în așa fel încât să integreze inovațiile de vârf în ordinea în care survin. **Politica Europeană a standardelor** va trebui să fie aliniată strategic cu inovația și politicile de susținere. O propunere a standardizării este necesară bazată pe următoarele **principii**:

* mai mulți membrii al GÎN consideră că cea de-a 4-a generație nucleară nu ar trebui calificată ca o tehnologie de vârf și nu trebuie promovată

- i. cuplând cerințelor minime de performanță cu standarde principale mai ambițioase pentru produse; aceste standarde trebuie să fie bazate pe perspectiva unui ciclu de viață;
 - ii. evoluția suplimentară previzibilă, în linie cu ciclurile de investiție;
 - iii. cu flexibilitate construită din interior în așa fel încât inovațiile care fac posibile noile perspective de a furniza performanță sunt stimulate în mod egal;
 - iv. răspândirea efectivă a informațiilor și sisteme de etichetare a consumatorului;
 - v. implicarea părților interesate (acționarilor) în dezvoltarea de avantaje ale pieței lider;
- c. O propunere similară poate fi aplicată pentru procesele industriale: în legislația emisiilor industriale, valorile limită ale emisiilor pe sectoare ar putea juca rolul cerințelor minime, în timp ce implementarea Celor mai bune Tehnici Disponibile (BAT), așa cum sunt descrise în documentele de referință ale BAT (BREF), inclusiv tehnicile de urgență, ar crește răspândirea tehnologiile de mediu.
- d. Piețele vor trebui să îi recompenseze pe executanți pe cei mai buni, care **conduc inovația** către produse și servicii care pot fi susținute, stimulentele vor trebui să fie adaptate fie spre consumator, fie spre piețele activității economice (producătorul);

Pentru **piețele consumatorului**:

1. standardele dinamice principale și cerințele minime corespondente, trebuie să fie completate de o cerință de **etichetare**, clasificând performanța bunurilor comparativ cu standardele principale și cu cerințele minime. Acest fapt ar trebui să îi facă clar consumatorului gradul de performanță al bunului și ar putea fi modelat după sistemul de etichetare existent. Este de asemenea important ca această schemă de etichetare să fie susținută de o executare efectivă și de campanii de informare a consumatorului;
2. **stimulentele** pecuniare și fiscale ambele pozitive sau negative ar putea stimula decizii de cumpărare care pot fi susținute, în linie cu regulile statale privind ajutorul financiar.

Pentru **piețele activității economice (producătorul)**:

1. Achizițiile publice ar putea fi adaptate pentru stimularea dezvoltării pieței pentru produse cheie aparținând piețelor lider. Pentru ca aceasta să se întâmple prioritățile publice și propunerile pentru **achizițiile publice** ecologice trebuie să fie dezvoltate și acceptate între agențiile naționale de achiziții, aceasta cerând stabilirea unui mecanism de coordonare pe nivele al UE;
 2. Există de asemenea oportunități pentru acele activități comerciale care văd sustenabilitatea precum una dintre valorile lor de bază, de a cere aceste produse mult mai sustenabile prin intermediul unor **coduri de achiziții** dezvoltate industrial,;
 3. Produsele, tehnologiile și serviciile ecologice trebuie să fie disponibile la prețuri accesibile. **Stimulente** legate în timp (pe termen lung) ar putea fi necesare pentru a accelera ajustarea retroactivă a instalațiilor și înlocuirea mașinărilor mai puțin eficiente în concordanță cu regulile statale de mediu privind ajutorul financiar. Stimulente bazate pe taxe pe termen scurt ar putea fi folosite pentru a scoate din uz bunuri ineficiente și a încuraja substituirea lor.
- e. Ar putea fi meritul UE în suportul mecanismului de sprijin armonizat de a accelera **desfășurarea forțelor tehnologiilor energetice care pot fi reînnoite** pentru a ajuta la furnizarea normei reînnoite cu costuri reduse pentru economie. În completare la acestea în viitor ar trebui exploatate fezabilitatea dezvoltării unui sistem pe nivele pentru aceste certificate în alb care vor conduce investiția în eficiență energetică la nivel național și posibil scheme similare pentru **eficiența resurselor și materialelor**.
- f. Accesul la **stocul de materii prime industriale**, preferabil la prețurile pieței mondiale, fie ele materiale prime, materiale secundare sau deșeuri este cel mai bine realizat prin promovarea piețelor globale care pot fi susținute și funcționarea lor nedistorsionată în linie cu Comisia de Comunicare „O Europă Globală”. Dezvoltarea politicilor în această arie ar trebui din acest motiv să țintească în primul rând către combaterea oricăror măsuri posibile care ar putea submina funcționarea pieței și ar putea crea aranjamente de intrare pe piață discriminatorii, integrând în același timp dimensiunile sociale și pe cele de mediu. Aceasta ar trebui de asemenea să direcționeze problema mișcărilor globale libere ale produselor ajunse la sfârșitul ciclului de viață și a deșeurilor. UE ar trebui să folosească **acorduri comerciale** multilaterale și bilaterale pentru a îndepărta obstacolele din calea funcționării corecte a pieței globale a resurselor, muncind în același timp atât bilateral cât și multilateral în direcția unor soluții sustenabile. Negocierile Organizației Comerț Mondial (OCM) Agendei Dezvoltării Doha (ADD) ar trebui să rezulte în abrogarea comerțului exportator distorsionat și a taxelor de import, și să dubleze politicile de preț pentru materiile prime.

Luând în considerare politica agricolă a UE și evoluțiile sale probabile, acest acces la stocul de materii prime, unde este posibil la prețul pieței mondiale, ar trebui de asemenea să fie reflectat în obiceiurile îndigene și politica de comerț.

- g.** cu o cerere de materii prime competitivă, gânduri conștiincioase sunt necesare despre modul de utilizare al acestor resurse într-un mod care să nu sporească presiunea asupra mediului înconjurător, adugând în același timp valoare economiei. Există nevoia de a asigura piețele cu resurse naturale care funcționează întocmai, unde mecanismele de sprijin există, precum bio-combustibili, acestea ar trebui să **compenseze pentru elementele externe** dar nu peste măsura acestora, în așa fel încât să se evite deformarea pieței.
- h.** Există un potențial semnificativ de a îmbunătăți **eficiența materialelor** ale UE, printr-o utilizarea mai bună a resurselor încastrată în deșeuri. Pe măsură ce volumul reciclărilor și refolosirilor crește, economiile de scară devin posibile, iar aceasta va rezulta în oportunități economice pentru materiale recuperate, precum și în îmbunătățiri de mediu. Exploatarea conținutului material al deșeurilor ar putea fi încurajată pe viitor prin îmbunătățirea condițiilor economice și de mediu ale **pieței UE a reciclării și refolosirii**, perceptibil prin dezvoltarea viitoare a UE și a standardelor internaționale pentru materialele reciclate, și prin intensificarea sprijinului cercetării și dezvoltării tehnologice în sfera reciclării deșeurilor, considerând sistemele cu o vechime îndelungată și stimulentele pentru investiții. O altă contribuție importantă ar putea proveni din armonizarea pe viitor a implementărilor în legislația existentă a UE privind deșeurile, incluzând expedierile peste graniță a bunurilor ajunse la sfârșitul ciclului de viață și a deșeurilor.
- i.** Reformele în sistemele de taxe și alte instrumente politice ar trebui să fie proiectate cu atenție pentru a asigura **productivitatea resurselor** și câștiguri în eficiență, evitând în același timp realocările posibile care ar deplasa urma ecologică a UE în afara UE.

II) Recomandări

GÎN readuce la cunoștință sprijinul puternic pe care îl acordă beneficiilor cruciale derivate din piața unică și puternicele reguli de competiție care se aplică odată cu ea.

Luptând cu schimbările climatice, îmbunătățind competitivitatea întreprinderilor din Europa și livrând piețe globale pentru bunuri sărace în carbon (câștig – câștig – câștig)

1. GÎN cere UE să își înalțe **politica produsul** la rang de instrument al competitivității și sustenabilității. În acest context este cerută o propunere mult mai strategică către standardele de folosire,

pentru a stimula inovația către sustenabilitate. Aceasta ar include, mai exact, cuplarea cerințelor minime cu standardele voluntare principale (dezvoltate de către grupurile de standardizare), ambele implicând în paralel atragerea performanței; această propunere prin standarde ar trebui aplicată într-un mod care direcționează specificațiile piețelor consumatorului cât și a piețelor producătorului. Ar trebui acompaniată de stimulente, sisteme de etichetare pentru produsele destinate consumatorilor, clasificând performanța produselor comparativ cu standardele, iar practicile achizițiilor publice sau private să creeze o masă critică pentru piețele producătorului. Această propunere mai strategică ar trebui dezvoltată în colaborare cu industria și să alimenteze nevoile IMM-urilor și să asigure faptul că aceștia sunt implicați în mod corect în proces.

2. GÎN cere Comisiei să asigure faptul că **conceptul piețelor lider** (principale) este folosit ca o unealtă de a crea avantajul competițional pentru industria UE pe piețele globale. Aceasta cere sintetizare și consistență între direcționarea schimbărilor climatice a o prioritate politică și cercetare, inovație și politicile pieței unice ca și mecanisme de livrare. Comisia și Statele Membre ar trebui, ca o problemă de urgență, să identifice piețele lider unde UE poate să își sporească competitivitatea, investiția și inovația, și să pună la loc condițiile de cadru pentru a crea puteri industriale și tehnologice, precum și să dezvolte instrumente și mecanisme de conducere necesare.

3. UE și Statele Membre ar trebui să dezvolte o propunere mult mai complexă pentru **a crea condiții de piață/** cerere pentru produse și servicii relevante pentru aceste piețe lider și să întrunească standardele principale. Aceasta ar include politici efective de achiziții, scheme de sprijin (ex. taxe pe împrumuturi sau reduceri pentru consumatori în concordanță cu regulile statale privind ajutoarele financiare), și informarea clienților (intermediari/producători sau consumatorii finali):

a) Statele Membre ar trebui să se folosească de flexibilitatea oferită de **Directivile existente privind achizițiile publice**, pentru a crește cererea și a crea cantitatea critică de produse pentru piețele lider, la rang de prioritate. Comisia ar trebui să întărească coordonarea UE de a face schimb între cele mai bune practici, în particular între agențiile naționale de achiziții, pentru a dezvolta și defini prioritățile publice și abordările pentru a promova achizițiile publice pe piețele lider.

b) Comisia și Statele Membre ar trebui să facă sistemul etichetării consumatorului mai dinamic și mai eficient pentru produsele consumatoare de energie în consultanță cu părțile interesate (grupurile de interese); clasificând performanța lor comparativ cu standardele minime și principale; implementând măsuri efective de supraveghere a pieței, lansând campanii de informare a consumatorilor țintă.

c) Comisia ar trebui să evalueze și să exploreze fezabilitatea dezvoltării unui sistem de certificate în alb, particular pentru sectorul deținătorilor de locuințe, pentru a promova investițiile în eficiența energetică peste tot în UE, menținând greutatea administrativă la un nivel minim.

d) GÎN cere industriei, organizațiilor SME și ONG-urilor să dezvolte **coduri de comportare** pentru sectorul achizițiilor private care poate fi susținut, enunțând cerințele (ex. bazat pe cota de nivel a materialelor) cum este cerința ca bunurile achiziționate vor trebui să se întâlnească, legând consumul materialelor de consum larg care poate fi cel cel mai bine susținut (cota de nivel de exemplu pentru oțel și ciment) de producția produselor finite. (ex. mașini, case) pentru care cererea consumatorului poate fi generată.

f) Dezvoltarea de stimulente mai puternice în mod remarcabil prin piețe de consumatori finali mai competitive și stimularea parteneriatelor public-private (PPP-urile), printre altele prin Fonduri Structurale pentru a furniza proiecte demonstrative privind în ceea ce privește farul de îndrumare.

Trecând mai departe producția de mai multe reurse eficiente și consumul de resurse care pot fi susținut la nivel global

4. GÎN cere UE și Statelor membre să sprijine dezvoltarea **politicii materiilor prime**, construită pe piața materiilor prime care funcționează sănătos, liberă și corectă, ținând cont de strategia UE privind consumul de resurse care poate fi susținut și pe munca Panoului Internațional înrudit. Acest lucru poate fi obținut astfel:

a) Folosind politicile comerciale în **acordurile internaționale** particulare multilaterale și bilaterale pentru a asigura faptul că UE și trei țări sprijină piețele deschise și nedeformate, în consecință promovând securitatea și diversitatea rezervelor stocurilor de materiale la prețurile pieței mondiale pentru industria manufacturieră a UE;

b) Asigurând, fără a prejudicia prețul într-o piață liberă și competitivă, consecvența între accesul securizat, consumul optim de resurse cu respectarea valorii adăugate (ex. bio-masa), tehnologiile avansate a deșeurilor și politicile privind deșeurile în legătură cu mediu. În particular, mecanismele de sprijin care deviază resursele de la un consum cu o valoare mare adăgată la o valoare mai redusă ar trebui evitate;

c) Simplificând și restructurând **accesul la materiile prime indigene**, în particular ca și complimente care accelerează procesul permisiv de a obține un one-stop-shop (o companie sau o locație care oferă o multitudine de produse și/si servicii la un loc pentru client) fără existența de reglementări și standarde reductive de mediu.

d) Îmbunătățind eficiența resurselor UE printr-un consum mai eficient de resurse încastat în deșeuri, asigurând în același timp variante optime dintre care colectarea intensivă, tehnologiile de reciclare avansate, standarde minime, și abordări de tipul eco-proiect;

e) Deschizând piața UE pentru materii prime restaurabile pentru a facilita accesul la rezerva de materii prime, preferabil la prețurile pieței mondiale, ținând cont de politica agriculturală a UE și viitoarele sale dezvoltări.

5. Această politică ar trebui să fie întărită de măsuri care să asigure că fără a închide piețele, respectând și implementând în același timp Convenția Basel, materiile secundare și deșeurile care părăsesc UE sunt tratate la aceleași standarde ca și în UE, în particular prin aplicarea schemelor de certificare, și practicile internaționale cele mai bune pentru transparență și depistare au scopul transporturilor transfrontaliere în afara UE.

III) Perspectivă

6. GÎN în perioada rămasă se va concentra pe următoarele probleme:

- **Acțiunea Internațională pe transformările de mediu.** Se va concentra asupra identificării răspunsurilor venite din partea industriei și ONG-urilor pe schimbări de mediu, precum și asupra ideilor despre cum ETS-urile ar putea fi legate sau extinse într-un sistem global;
- **Reglementări mai eficiente și competitivitate.** Se va concentra asupra modului în care reglementări mai eficiente în aceste sectoare ar putea ajuta la furnizarea eficientă de obiective economice, sociale și de mediu.

***CEL DE-AL CINCILEA RAPORT AL GRUPULUI DE ÎNALT NIVEL PE COMPETITIVITATE,
ENERGIE ȘI MEDIU***

***CONTRIBUIND LA O STRATEGIE COMPLEXĂ PE POLITICILE DE COMPETITIVITATE,
ENERGIE ȘI MEDIU***

***Direcționând concomitent acțiunea internațională pe schimbarea de mediu și o reglementare mai
eficientă***

I) Introducere

1. Acesta este cel de-al cincilea și ultimul raport al Grupului de Înalt Nivel (GÎN) pe Competitivitate, Energie și Mediu. Direcționează două diferite dar importante probleme către prim-planul agendei politicii:

- **Acțiunea internațională pe schimbările climatice**, cu centrul atenției pe aranjamentele și acțiunile tranzacțiilor pentru a căuta oportunități competitive, atenuarea costurilor direcționării schimbărilor climatice, și accelerarea inovației și a desfășurării tehnologiilor cu carbon redus;
- **O reglementare mai eficientă** concentrându-se acolo unde se regăsesc oportunități pentru a îmbunătăți mai departe cadrul reglementărilor pentru a furniza necesități în interdependență cu politicile de competitivitatea, energie și mediu.

II) Acțiunea internațională

2. În martie 2007, Președinții Statelor și Guvernele UE au căzut de acord asupra unei schimbări climatice totalizate și asupra unei strategii de energie. Aceasta a constat într-un angajament ferm și independent pentru UE, de a obține o reducere de 20% a emisiilor globale care produc efectul de seră (GES) la 2020 comparativ cu 1990, crescută cu 30% în lumina concluzionării unui acord cuprinzător peste 2012. Acest acord internațional este esențial pentru a poziționa societatea pe pista stabilizării schimbărilor climatice la o creștere a temperaturii la nu mai mult de 2°C, fiind reclamat un nivel al carbonului de 450 ppm CO₂eq, în atmosfera globală, acest nivel fiind considerat compatibil pentru a evita pierderile atât climatice cât și economice.

3. Proiectanții politicilor din toată lumea se confruntă cu provocarea asigurării creșterii economice continue, necesară pentru a îmbunătăți standardele de viață, reducând în același timp emisiile gazelor care produc efectul de seră. Această schimbare către o **conomie globală cu emisii reduse de carbon**, cere mari schimbări în modelele energetice, activităților de transport și industriale, în special din cadrul națiunilor industrializate. GÎN pe Competitivitate, Energie și Mediu recunoaște dimensiunea provocării și că este de dorit ca în politica de mediu exact ca și în cazul politicii economice să se evite competiția deformată, pe cât de mult posibil și să se încurajeze **cooperarea internațională** pentru activitatea comercială la nivel global. În acest context provocarea direcționării schimbărilor climatice nu poate fi compartimentată ca și o problemă de mediu; **dialogul trebuie extins** să direcționeze, printre alte probleme, concerne comerciale și de competitivitate precum și oportunități, și să angajeze activitățile comerciale în soluție. **Angrenarea activității comerciale**, ca și a altor actori, este critică concomitent pentru succesul de mediu cât și pentru succesul economic, atât timp cât activitățile comerciale vor fi însărcinate să producă. Contribuția activității comerciale poate consta fie în luarea de măsuri în vederea

reducerii directe a emisiilor prin operațiile sale, fie în dezvoltarea și furnizarea pieții cu soluții tehnologice care pot fi susținute, sigure și scăzute în emisii carbon sau ca operațiuni financiare în spatele schimbării, ori în ultima instanță în toate cele trei. De aceea GÎN subliniază importanța asigurării că politicile totalizate crează oportunități de a atenua costurile pentru toate schimbările climatice abordate.

4. Raportul secretariatului Convenției Cadru a Națiunilor Unite asupra Schimbărilor Climatice - CCNUSC (UNFCCC United Nation Framework Convention On Climate Change) pe debitele financiare și de investiții trebuie să direcționeze provocarea schimbării climatice, specificând că debitele financiare și de investiții trebuie să fie mărite pentru a întâlni provocarea climatică și în special pentru a permite **desfășurarea forțelor tehnologiilor cu emisii reduse de carbon**. Există deja semne ale riscului de capital, de toate felurile, generate de tranziția spre tehnologii curate, în Europa, Japonia, și în Statele Unite ale Americii în mod special. Confruntată cu provocări climatice severe, această investiție a debutat în țări în continuă dezvoltare precum China, care deține aproximativ 80% din detergentul mondial, boilere de mare putere, centrale electrice pe cărbune. Așa cum nu există „glonțul de argint” așa nu există nici politica remediului universal. Va fi nevoie de un rând de politici care să direcționeze acțiunile așa cum sunt dezvoltarea pieței carbonului, desfășurarea forțelor tehnologiilor și evitarea defrișărilor. Raportul Stern a declarat că piața carbonului și cooperarea internațională vor fi esențiale pentru dezvoltarea și desfășurarea forțelor tehnologiilor cu emisii reduse de carbon. GÎN și-a exprimat punctul de vedere în ceea ce privește faptul că desfășurarea și dezvoltarea curentă și continuă a viitoarelor tehnologii și piața carbonului vor juca un rol cheie în direcționarea problemelor de sustenabilitate. Cadrul de reglementare corect îl reprezintă o piață corect funcțională și un sprijin adecvat sarcinei de îndeplinit unde eșecul de piață există, acestea fiind importante pentru accelerarea desfășurării și dezvoltării tehnologiilor. GÎN ar dori să reafirme acest punct de vedere și să sublinieze că varietatea acțiunilor, soluțiilor și acordurilor vor solicita așadar o **strategie comună** din partea națiunilor dezvoltate care se focalizează pe obținerea economiei reducerii considerabile a emisiilor și va încuraja angajamente din partea economiilor noi apărute, compatibile cu responsabilitățile lor diferențiate.

5. În consecință este imperativ ca soluțiile să ofere posibilități economiilor noi apărute și în special sectoarelor lor intensiv producătoare de carbon, să contribuie la ușurarea acțiunilor lor climatice fără a dăuna dezvoltării lor economice. Una dintre uneltele necesare pentru a obține acest lucru ar putea fi așa numita cale a propunerilor pe sectoare. Beneficiile și provocările **strategiilor pe sectoare** au fost conturate de către Agenția Națională a Energiei (ANE) și sugerează că atunci când cotele de nivel și/ori indicatorii sunt construiți în jurul carbonului sau performanței aceștia ar putea furniza o cale echitabilă de a angrena în acțiune asemenea țări, în special pentru faptul că această acțiune sprijină securitatea energetică. Dacă astfel de abordări sunt aplicate în mod global sectoarelor intensiv energetice sau intensiv producătoare de carbon aceasta ar conduce spre o competiție cinstită și un teren de joacă mai larg pentru activitatea economică și ar putea furniza jaloanele convenabile în drumul spre dezvoltarea unei scheme globale de comerț a emisiilor.

6. Câteva sectoare de activități economice au fost proactive în dezvoltarea abordărilor pe sectoare și a avut loc o discuție sănătoasă pe seama strategiilor pe sectoare în cadrul arenei schimbărilor climatice; totuși, a se data, conversația a fost foarte vastă incluzând idei precum: propunerea cotei de nivel care are ca scop să fixeze ținte globale în ceea ce privește intensitatea emisiilor; propunerea creditării sectorale sau „fără ținte slabe” prin intermediul căreia creditele pentru reducerea emisiilor ar putea fi generate pentru reducerea emisiilor peste o linie de referință stabilită; strategia pe sectoare de comerț a emisiilor unde sistemul acoperă – și – comercializează este definit pentru un anumit sector. Acum este momentul să dăm proporții prin investigații și analize planificate pentru o anumită țintă, pentru o dezbateră asupra celor mai practice acțiuni purtate pe termen lung.

7. Pentru ca strategiile pe sectoare să fie **eficiente**, ele trebuie să:

- a. fie **fundamentate**, inițiate împreună de către activitatea comercială și autoritățile publice; aceștia trebuie să se concentreze asupra înțelegerii performanței curente și potențiale; această muncă ar trebui susținută prin cooperarea internațională, cu schimburi de experiență în ceea ce privește practicile și tehnicile cele mai performante, prin vizite în cadrul autorităților și industriilor;
- b. încorporeze definirea unei **linii de referință ambițioase**;
- c. țintească înspre încurajarea **proceselor pe sectoare deschise în toată lumea**, care sunt compatibile cu acordurile globale prin CCNUSC (UNFCCC United Nation FrameWork Convention On Climate Change);
- d. considere acțiunile sub-sectorale în cadrul sectoarelor industriilor complexe.

Propunerile sectorale trebuie să fie compatibile cu principiile general acceptate ale **regulilor de competiție**. Proiectanții politicilor trebuie să ia în considerare condițiile de cadru adecvate în termenii ambiției și credibilității, pentru a asigura procesul și succesul. Este necesară o **hartă a obiectivelor** pentru a stabili ruta propunerilor sectoarelor operaționale.

8. Una dintre cele mai importante unelte pentru a face posibil procesul schimbărilor climatice este folosirea pieței carbonului. Un raport recent al Secretariatului CCNUSC (UNFCCC United Nation FrameWork Convention On Climate Change) a concluzionat că pentru a reduce nivelurile emisiilor de la 2030 la 2000 ar fi nevoie de 200\$ bn pe an; pentru a obține acest lucru, o piață efectivă a carbonului mai mare va forma o mare parte din soluție. Mecanismul de dezvoltare curată (MDC) a demonstrat că mari sume financiare ar putea fi mobilizate pentru a atenua emisiile în țările dezvoltate, dar o **treaptă de schimbare** este necesară pentru a face acest debit de capital comensurabil cu scara sarcinii. Întărirea reducerii absolute a emisiilor în țările dezvoltate prin împărțirea eforturilor globale va ajuta, prin intermediul pieței carbonului, la decarbonizarea țărilor în continuă dezvoltare financiară. Terenul de desfășurare pentru industriile intensiv energetice și/sau pe carbon trebuie să fie asigurat, dând considerarea cuvenită principiului responsabilităților comune dar diferențiate și capacităților respective. Propunerile sectorale pot oferi din nou o soluție aici, oferind posibilitatea mobilizării capitalului pentru reducerile de

emisii, peste o țintă stabilită, în consecință stimulând **procesul autonom al țărilor în continuă dezvoltare** și nu doar transferând emisiile către o locație mai ieftină. Aceasta ar oferi aditivi sistemului curent, fără a plasa un acoperiș asupra națiunilor în dezvoltare.

9. Pe lângă strategiile pe sectoare și folosirea pieței carbonului, parteneriatele bilaterale sunt de asemenea o cale progresistă. UE are semnate parteneriate privind energia și climatul cu China, India, Japonia, Rusia și SUA, noi parteneriate fiind pe cale de a fi semnate cu Mexic, Africa de Sud și țările GGC. Aceste parteneriate bilaterale fac posibile dezbaterile complementare în afara negocierilor formale ale UE și astfel sunt foarte utile în construirea încrederii. **Parteneriatele bilaterale** au rezultat de asemenea într-o serie de inițiative cooperative concrete, așa cum este Tehnologia Cărbunelui Fără Emisii de Noxe (NZEC Near Zero Emissions Coal) un proiect realizat cu China (captarea carbonului și stocarea geologică), și au întărit colaborarea asupra MDC. Este important ca aceste parteneriate pe climat și securitate energetică să fie intensificate, pe parcursul direcționării concernelor comercial și competitiv. Astfel de dialoguri politice ar trebui extinse să direcționeze problemele legate de industriile intensiv energetice și pe carbon.

1. În lumina timpului restrâns de a atinge acordul post-2012 și cu persepectiva dezvoltării progresive a unei piețe globale a carbonului, **GÎN recomandă dezvoltarea propunerilor (strategiilor) pe sectoare ca o parte a soluției post-2012 prin intermediul următoarei hărți de obiective:**

a) Trebuie identificate golurile informaționale semnificative și unde este cazul, trebuie să pornească fără întârziere **definirea și colectarea informațiilor** de către activitatea industrială, bazate pe o metodologie transparentă a practicii eficiente, procesul costurilor efective și luarea în considerare a problemelor de confidențialitate.

b) Organizațiile de activități economice împreună cu regulatorii economici și autoritățile publice ar trebui să înceapă să pună la punct procesele de **monitorizare, raportare și verificare** și să încerce să dezvolte indicatori cheie ai performanței, cu perspectiva de a identifica contribuțiile sectorale cuantificabile la potențialele platforme de emisii de noxe. Comisia Europeană ar trebui să sprijine o astfel de capacitate multi-partenerială (părți interesate) construită prin **proiecte pilot**.

c) Ca parte a soluției climatice post-2012 UE ar trebui să **exploreze strategiile pe sectoare**; în special luând în considerare anticipat propuneri pe baza unor strategii bazate pe performanță și MCD sectoral ca un mijloc de a furniza o dezvoltare pe viitor a pieței carbonului. Această mișcare dincolo de **modelul MCD curent** ar putea forma o parte a angajamentelor comune dar diferențiate și ar putea contribui la terenul de desfășurare (de joacă) pentru companiile global competitive.

d) Ca parte a parteneriatelor sale bilaterale UE ar trebui să explice beneficiile și să **încurajeze convergența** în acțiuni spre dezvoltarea strategiilor sectorale.

e) În dezvoltarea viitoare a comerțului emisiilor, UE ar trebui să ia în considerare posibila apariție a strategiilor pe sectoare ca o modalitate de **a se muta** spre o piață globală a carbonului în creștere.

f) Comisia ar trebui să formeze și să administreze un **grup internațional de parteneri** care să progreseze dezvoltarea strategiilor pe sectoare și să ajute convergența între diferite sisteme.

2. Există nevoia clară de a câștiga **condiții de investiții** exact pentru desfășurarea forțelor tehnologiilor reduse în carbon. Această fapt cere o articulare clară a riscului și statisticilor, asociată cu desfășurarea accelerată a tehnologiilor pentru a facilita împărțirea riscului ca parte a **parteneriatului public-privat**. Acest lucru poate fi îndeplinit prin crearea unei piețe globale de carbon mai mari, care ar trebui să fie mai bine proiectată în așa fel încât să ajute la desfășurarea tehnologiei.

3. UE ar trebui să se organizeze după politica internațională existentă, unde industria UE poate lucra cu industriile din alte țări, inclusiv cu economiile noi apărute printr-un set de acțiuni practice și concrete în jurul cercetării, desfășurării forțelor tehnologiei și experienței de a direcționa schimbările de climat.

4. Comisia și Statele Membre ar trebui să încurajeze organizațiile de activități comerciale și ONG-urile să organizeze întruniri în țări cheie pentru a discuta modul posibil de a schimba mediul înconjurător local, național, regional, internațional cu perspectiva de a crește investiția în soluții reduse în carbon și **de a desfășura forțele tehnologiilor la scară**. Aceste procese multi-parteneriale ar trebui să se concentreze pe obiective specifice și să rezulte în inițiative concrete. Ar trebui de asemenea să fie integrate în inițiativele relevante de la Comisie. UE ar trebuie de asemenea să facă mai mult uz de summit-urile sale bilaterale, în special summiturile de afaceri pentru a construi un consens între industrii pe modalități de acționa.

5. Comisia ar trebui să asigure **sprijin pentru activitățile economice**, în special, sfaturi acordate de către specialiști de primă mână asupra întrebărilor IPR, înrudite cu investiția sau activitățile economice cu noile piețe implicate (ex. China, India). Acest sprijin ar trebui să fie completat de un **antrenament** adecvat, specific-sectorului ori specific-pieței, în conjuncție cu proprietatea intelectuală proprie a statelor membre oficii/agenții, trebuind recunoscut faptul că soluțiile necesare sunt de obicei specifice fiecărei țări sau sector.

III) Reglementări mai eficiente

10. Reglementarea eficientă este esențială pentru asigurarea **competitivității într-o economie globală**. Astfel se explică de ce Statele membre și Instituțiile UE au investit bani în programe pentru a îmbunătăți cadrul de reglementare, asigurându-se pe această cale că îndeplinirea scopurilor politicilor europene se realizează într-un mod cat mai puțin îngreunat și cu costuri efective și că politicile în diferite zone sunt sprijinite mutual și sunt coerente. GÎN pe Competitivitate, Energie și Mediu a reflectat asupra planului reglementării mai eficiente și oferă gândurile sale despre modul în care acest plan poate fi continuat în scopurile sale de a facilita creșterea economică și crearea unor noi locuri de muncă, obținând în același timp nivele mai înalte de cuprindere socială și protecție a mediului înconjurător.

11. Principiile și uneltele unei mai bune reglementări ar trebui să facă posibilă îndeplinirea obiectivelor politicii promovând în același timp competiția cinstită și un teren de desfășurare pe nivele pentru ca activitățile economice să prospere; există consensuri cuprinzătoare pe ceea ce numim **principii cheie**:

- a. Proporționalitatea**, intervenind când este necesar și având considerate soluții alternative de reglementare disponibile, utilizând-o pe cea mai adecvată ca mărime și importanță raportat la problema observată sau riscul direcționat;
- b. Răspunderea**, deciziile trebuind să fie deschise spre scrutarea publică și proceduri de recurs;
- c. Consistența**, asigurarea consistenței obiectivelor la nivel politic și a faptului că regulile și propunerile în zonele care sunt inter-connectate sunt implementate în moduri coerente;
- d. Trasparența**, obiectivele politicii ar trebui să fie atât de clare și de simple pe cât posibil, dând flexibilitate industriei în legătură cu modul în care pot fi aduse la îndeplinire scopurile. Obligațiile serviciilor publice și grupurilor țintă ar trebui să fie clar definite, făcute explicite și comunicate (ex. liniile directoare explicative);
- e. Atingerea țintelor**, rezultatele și problemele să fie direcționate în așa fel încât să fie minimizate efectele secundare și consecințele neintenționate;
- f.** Aceste principii trebuie să fie considerate împreună cu **principiile previziunii și eficienței** – dacă legislația întâlnește scopurile dorite prin costuri eficiente.

Aplicabilitatea principiilor Reglementării mai eficiente trebuie să fie în întregime **compatibilă cu** aplicabilitatea principiilor UE, remarcabilitate, prevenție, subsidiaritate, precauție, care sunt păstrate cu evlavie în Tratat.

12. **Evaluarea impactului și consultarea partenerilor** sunt instrumente cheie în asigurarea unei mai bune reglementări; acestea sunt aplicate de către Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul European și Statele Membre în mod remarcabil în faza de proiectare a procesului de legislație. O mai bună reglementare servește la o Dezvoltare Sustenabilă prin echilibrul dintre obiective și considerarea termenelor lungi. Rezultatul aplicării principiilor Reglementării Eficiente ar trebui să fie un cadru de reglementare mai eficace, clar și consistent; Principiile și instrumentele Reglementării Eficiente au potențialul să conducă la **o legislație complexă și bazată pe performanță**, care să permită atât flexibilitate în implementare cât și proporționalitatea reglementării cu riscurile și impacturile. Nu în ultimul rând există loc pentru îmbunătățire și este important ca Comisia să continue să caute să realizeze planul reglementării eficiente.

13. Aceste unelte sunt de asemenea și de o importanță cheie în aplicarea legislației Europene și naționale în ariile energiei și mediului înconjurător, inclusiv prin regulatorii de energie. Grupul European al Regulatorilor de Energie și Gaz (GEREG) a publicat recent liniile călăuzitoare, detaliate în practicile sale de consultanță publică, care sunt proiectate explicit pentru a fi compatibile cu principiile

Reglementării mai Eficiente. La nivel național regulatorii universali se angrenează în consultanță extensivă. Câțiva regulatori naționali produc în mod regulat evaluări ale impactului și s-au angrenat în în exerciții de simplificare majore. Regulatorii de energie naționali sunt de asemenea coordonați în mod crescător la nivel regional (inclusiv calea posibilității consultărilor regionale), în special în contextul Inițiativelor Piețelor Regionale de Energie (PRE), în așa fel încât să obțină rezultate mai bine armonizate ca și situație de stadiu în dezvoltarea completă a pieței energiei interne.

14. Reglementarea mai Eficientă va fi cheia în livrarea „Celui de-al treilea Pachet Energetic” propus recent de către Comisia Europeană. Noua legislație ar trebui în mod special să necesite regulatori naționali de energie, iar Agenția pentru Cooperarea Regulatorilor de Energie propusă ar trebui să urmeze principiile Reglementării mai Eficiente, privind în mod remarcabil consultarea.

15. **Simplificarea și restructurarea legislației** – complexitatea cadrului de reglementare precum și greutatea administrative trebuie reduse. De curând efectul cumulativ al variatelor instrumente legislative, particular asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urile), ca de ex. păstrarea arhivelor este estimat să justifice circa 40% din grijile administrative totale. Reducerea poverilor administrative inutile va conduce la economii semnificative atât pentru activitățile economice cât și pentru administrațiile publice. Va conduce de asemenea către o politică a rezultatelor mai bună, prin concentrarea resurselor asupra implementării și constrângerii rezultatelor de cel mai mare interes.

16. **Armonizarea legislației UE** pe mai departe – există o tensiune reală între dorința de a armoniza și a genera previziune și nevoia de flexibilitate. Acest fapt poate fi observat prin compararea cerințele activităților economice multinaționale pentru armonizare pentru a asigura un **teren de desfășurare pe nivele** și cerințele unor Membrii Statali pentru Reglementări și previziune, comparativ cu cerințele altor Membrii Statali pentru Directive de cadru și flexibilitate. **Previziunea legislativă** este înalt cotate – revizuirile ar trebui să fie efectuate periodic, evitarea schimbării părților de succes ale legislației și punerea în balanță a costurilor necesare pentru schimbare în comparație cu beneficiile tevizuirii legislației existente.

17. Acesta poate fi obținut prin stabilirea unor **proceduri clare și a unor termene realiste** pentru activitățile economice și administrații și prin reducerea complexității și întârzierii ex. în raport cu acordarea autorizației și licențierea infrastructurii inclusiv inter-conexiuni peste graniță între rețele (electricitate, gaz). Clarificarea și armonizarea definițiilor de la in capăt la celălalt al instrumentelor legislative, privind în mod special legislațiile legate de emisiile de noxe cum sunt IPPC și Directivele înrudite (unitățile regulate, plante versus instalații) **ar facilita** pe viitor **implementarea**. De asemenea clarificând mai departe problema deșeurilor care încetează a mai fi deșeu și asigurând consistența definiției de deșeu, reciclând și re folosind de partea cealaltă al instrumentelor legislative, poate face capabile câștiguri economice și de mediu ridicate.

18. **Implementări mai bune** – există o flexibilitate considerabilă disponibilă Statelor membre asupra modului în care acestea pot implementa Directivele, acesta fiind bineînțeles un lucru important; nu

în ultimul pot fi multe de câștigat din cooperarea Statelor Membre. Lecțiile învățate sunt de obicei în beneficiul atât a autorităților Statelor Membre cât și a activităților economice pe măsură ce fac posibilă constrângerea efectivă, minimalizând poverile acelor activități economice care dau dovadă de un bun management al riscurilor de mediu. Există acum mai multe propuneri alături de one-stop-shop (o companie sau o locație care oferă o multitudine de produse și/si servicii la un loc pentru client). Aceasta furnizează un centru de atenție pentru industrie în timpul integrării activităților și partajării informațiilor de două sau mai multe autorități competente. Mai multe State Membre au dezvoltat mecanisme de control al mediului înconjurător care se potrivesc activităților specifice și gradului de control necesitat. Aceste rânduri de la subiectul permisiunii formale la condiții, utilizarea unor reguli generale obligatorii și a unor scutiri furnizează libertatea de a concentra eforturile acolo unde protecția de mediu este cel mai mult necesită. Experiența câpătată din Directiva Evaluării Impactului (EIM) asupra mediului arată că deși prezintă flexibilitate în implementarea ei ar putea fi dificultăți legate de întârzieri și costuri inutile datorate alegerilor făcute la nivel regional sau la nivelul Statelor Membre. În plus, reevaluarea Directivei IPPC a arătat potențialul pentru economii însemnate prin reducerea poverilor administrative, care ar putea și obținută prin acțiunea de implementare la nivelul Statelor membre.

19. Competitivitatea, impacturile sociale și de mediu ar trebui analizate într-un mod echilibrat în balanță cu obiectivele politicii – Aprecierea impactului legislației propuse ar trebui suplimentată prin evaluări ale impactului înainte-post, acoperind probleme legate de eficacitatea și consistența țărilor privind competitivitatea, probleme sociale și de mediu într-un mod echilibrat. Ar trebui acordată o atenție deosebită dimensiunilor internaționale ale competitivității și impacturilor de mediu, analizând într-o manieră corectă costurile conformării și reducerii „scurgerilor de mediu”. O legislație mai puțin normativă poate facilita implementarea instrumentelor unei practici eficiente cum sunt cele identificate de către proiectul procedurii CELEI MAI BUNE, care ar conduce la o reglementare mai eficientă. Construind în jurul instrumentelor de web privind reglementările cele mai eficiente existente ar trebuie să fie acordată considerație altor înțelesuri (ex un forum) pentru activitățile economice și partenerilor pentru a sugera căi prin care reglementarea poate fi îmbunătățită pentru a obține mai eficient obiectivele politicii cu un impact mai puțin dăunător asupra competitivității.

Întâmpinând gama largă de inițiative actuale înrudite a Reglementării mai Eficiente și recunoscând progresul făcut până acum în ceea ce privește simplificarea, GÎN cere ca:

6. UE, Statele membre și autoritățile regulatorii să caute să depună eforturi în simplificarea, restructurarea și reducerea poverilor administrative în activitatea economică a UE, menținând în același timp nivelul protecției mediului înconjurător prin:

- a) Aplicarea modelului costului standard pentru **măsurarea** costurilor administrative;
- b) **Raționalizarea necesităților** (armonizarea definițiilor inconsistente/incompatibile de-a lungul diferitelor reglementări, informații relevante vor fi date doar o dată);

c) Facilitarea **schimbului de informații** între activitățile economice și autoritățile regulatorii (one-stop-shop pentru electronice; sisteme bazate pe web);

d) Ar trebui îmbunătățite **procedurile de management** pentru a direcționa multiple cerințe pentru licențe, autorizații și înștiințări; unde este posibil se aplică utilizarea de reguli de mediu general aplicabile pentru activități specifice; acordând mai multă responsabilitate întreprinderilor și făcându-le mai valoroase.

e) Propunerile de regulatori bazați pe risc trebuie luate în considerare, inclusiv utilizarea **“regulii – de minimis – pentru activitățile cu risc redus”**, în special când sunt implicate IMM-uri, unde înștiințările sunt mai ieftine decât procedurile de primire a autorizației;

f) Evaluarea propunerilor legislative și **evaluarea impacturilor înainte-după** ar trebui să contribuie la reducerea costurilor consimțământului, menținând în același timp nivelul ambiției și eficacității legislației.

7. Procedurile evaluării impactului ar trebui să ia în considerare **aspectele internaționale** legate de problemele sociale, de mediu și de competitivitate într-o manieră echilibrată, integrată și cuantificabilă. Opțiunile politice trebuie să fie evaluate luând în considerare consistența scopurilor specifice în comparație cu obiectivele generale ale dezvoltării sustenabile la scară globală. Evaluările impactului ar trebui să ia în considerare impacturile pe diferite sectoare precum și efectele cumulative ale propunerilor legislative, în special în cazul IMM-urilor.

8. Autoritățile Naționale de Reglementare și Corpul European al Regulatorilor pentru Electricitate și Gaz (CEREG) ar trebui să continue să **adâncească angajamentul** deja prezentat principiilor Reglementării mai Eficiente, de exemplu prin schimbul practicilor celor mai bune. GÎN consideră că în timpul procesului legislativ asupra “Celui de-al treilea Pachet Energetic”, atenția trebuie îndreptată către asigurarea faptului că regulatorii energetici și noua Agenție pentru Cooperarea Regulatorilor Energetici (ACRE) se vor conforma pe deplin și eficient cu principiile Reglementării mai Eficiente, notabilă în legătură cu consultația lor formală pe orice Linie directoare sau Decizie ale ACRE, și pe codurile și standardele propuse ale TSO-urilor Europene .

9. Guvernele Statelor Membre , regulatorii și autoritățile regionale ar trebui să își **unească eforturile** pentru a asigura implementarea legislației aplicabile, ex. Directiva EIA, este îmbunătățită peste tot în UE și, în atingerea obiectivelor de mediu, nu adaugă întârzieri inoportune, dar în schimb sprijină o piață energetică bine funcțională și securitatea aprovizionării.

10. UE și Statele Membre ar trebui să aibă ca scop crearea unei piețe Europene pentru deșuri destinate recuperării, inclusiv reciclării, luând în considerare proviziile necesare care păzesc securitatea mediului înconjurător în legislația UE a deșeurilor. De aceea obstacolele nejustificate și disproporționate puse fluxurilor peste graniță de deșuri destinate refolosirii trebuie îndepărtate. Acestea trebuieacompaniate de de **constrângeri perfecționate** ale legislației deșeurilor UE.; asigurând consistența definițiilor de deșeu, reciclare și recuperare de-a lungul instrumentelor legislative ale UE; luând în

considerare nevoia de a crea **un regulator de mediu mai bun** pentru activitățile de reciclare. **Cea mai bună practică** în acest domeniu ar trebui încurajată peste tot în UE.

IV) Perspectivă

20. Așa cum am specificat la început, acesta este raportul final al GÎN; va fi urmat de o conferință de închidere pe data de 27 Noiembrie. La conferință, va fi valabil un document care sumarizează munca depusă de membrii GÎN și care consolidează raporturile GÎN; va fi o sursă unică de informație despre mesaje cheie, acțiuni și recomandări din partea Grupului.